

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Členka činohry NDM

**Kateřina
Vainarová**

Divadlo i život vnímám jako energetické vibrace...

OPERA

OPERNÍ
AKADEMIE
OSTRAVA

Představujeme projekt
OPERNÍ AKADEMIE OSTRAVA

BALET

Začíná s námi zkoušet
KRZYSZTOF PASTOR

OPERETA/MUZIKÁL

Vše kolem muzikálu
DĚJ SE CO DĚJ

NDM EXTRA

Nahlédněte do nového
SÁLU, ATELIÉRU A KAVÁRNY

Audi Náskok díky technice

Auto Heller

Hrdý partner
Národního divadla
moravskoslezského

Auto Heller
Cihelní 3160/49b, Ostrava
www.autoheller.cz
audi@autoheller.cz

SLOVO ŘEDITELE DIVADLA

Vážení a milí diváci,

pro novoroční přání Národního divadla moravskoslezského do roku 2019 jsme zvolili text: **NOVÝ PROSTOR – NOVÉ VÝZVY – NOVÉ MOŽNOSTI – NOVÝ ROK 2019!** Text doplňují fotografie dvou z několika nově vybudovaných prostor v průběhu právě končící 1. etapy rekonstrukce Divadla Jiřího Myrona: **nového komorního Divadla „12“ a slavnostního sálu Edmunda Palkovského.** Je to přání, které je zároveň pozváním do nových prostor k novým setkáním v novém roce 2019!

V průběhu své 100. sezóny získalo Národní divadlo moravskoslezské za **novou fasádou** svých budov zářící do ulic Čs. legií a Milíčova, které jsou součástí areálu

NOVÝ PROSTOR – NOVÉ VÝZVY – NOVÉ MOŽNOSTI – NOVÝ ROK 2019!

Divadla Jiřího Myrona, postupně nové prostory pro rozšíření a obohacení naší divadelní činnosti, společenských setkání a s nimi i lepší zázemí pro naši práci. Nové prostory jsou novými výzvami a přinášejí nové možnosti.

Jako takový nový prostor a čas vnímám i právě začínající rok 2019. Vstupujeme do něj s řadou očekávání, předsevzetí, plánů a možná i obav. Pro mě je důležité neztratit v sobě a na své další cestě vědomí souvislostí! Neseme s sebou to, co nám přinesla léta uplynulá jako dědictví, ne vždy a ve všem zcela pozitivní. Za důležité považuji jít dál, bohatší o zkušenosti let minulých, a dobře využít čas, který nám je zde svěřený.

V první polovině roku 2019 dovršíme v Národním divadle moravskoslezském svou 100. sezónu. V nových premiérách této sezóny dále budeme představovat ve všech souborech zajímavé a atraktivní tituly, které za uplynulých 99 sezón v našem divadle nikdy nebyly uvedeny. **Dne 12. srpna 2019 pak oslavíme 100. narozeniny!** Toto výročí je **důležitým mezníkem v novodobých dějinách Ostravy**, a to

nejen pro kulturní a společenský život našeho města. Často si při svém přemýšlení o dalších cestách našeho divadla vzpomenu na citát francouzského filozofa ze 12. století Bernarda z Chartres: „*Jsem jako trpaslík na ramenou obrů. Naš pohled může obsáhnout více a vidí dále než jejich. Ovšem ne proto, že by náš zrak byl pronikavější nebo naše výška větší, nýbrž proto, že nás nese a vyzvedává mohutná postava obrů.*“

Přeji Vám ze srdce dobrý nový rok 2019, prožitý ve zdraví, lásce, radosti, klidu a s potřebnou dávkou štěstí!

Přeji Vám krásný nový rok plný jedinečných divadelních zážitků prožitých v našich divadlech! Budeme se o to i v roce 2019 snažit ze všech sil. Je to krásná odpovědnost, výzva i radost!

V úctě Váš

Jiří Nekvasil

OHLASY DIVÁKŮ

Podělte se s ostatními o svůj kulturní zážitek z návštěvy Národního divadla moravskoslezského – napište nám do redakce na e-mailovou adresu casopis@ndm.cz nebo na **Facebook Národního divadla moravskoslezského**. Vaše názory nás zajímají!

ROK NA VSI

Zážitek z premiéry mimořádný, ač v tragickém rámci žánru člověk neodchází z divadla rozjuchán, ale spíše pokořen. Po umělecké stránce všechna čest, pocta divadlu jako takovému, pocta Mršíkům, též pocta a veliký dík ostravské NDM činohře. Herecky i scénicky mnohohrstevné, plné, dojemné. Na některou z repríz ráda půjdu znovu. Chci vidět, jak si hra sedá a stměluje se.

Radka Clinton

VZLETY A PÁDY

Vynikající představení. Skvělá kombinace vizuálního i hudebního zážitku. Doporučuji.

Marek Strzyž

Jel jsem na to speciálně do Ostravy – a stálo to za to!

Rudolf Kryl

FANTOM A GENTLEMAN MUZIKÁLU

Jako vždy TOP galakonzert. Děkuji za další krásný zážitek u vás v NDM. Vždy je pro mne svátkem být ve vaší společnosti...

Pavla Grichová

KOČKY

Viděli jsme už hodně muzikálů, ale vaše Kočky jsou ze všech nejlepší. Nádherné kostýmy, kulisy ostravských střeš, salta, přemety, velmi náročná choreografie, spousta zajímavých rekvizit, úžasný orchestr a dokonalá iluze koček. Prostě dvě hodiny famózního dechberoucího představení, které ve mně zanechalo tak hluboký zážitek, že hned po odchodu z divadla jsem se chtěla vrátit a vidět Kočky znovu. Proto děkuji všem kočkám a kocourům za skvělé výkony a těm ostatním za tu mravenčí práci, díky které vznikl pro mě jeden z nejlepších muzikálů. DĚKUJI a klaním se až na konec světa.

Markéta Naciová

Každé dva měsíce získává jeden z diváků za svůj komentář k inscenaci malou pozornost. Tentokrát odměňujeme paní Radku Clinton, ke které putuje CD Ostravská Broadway.

OPERA _____ 5

ČINOHRA _____ 13

BALET _____ 23

OPERETA/MUZIKÁL _____ 31

EXTRA _____ 41

Budte s námi
i ve virtuálním
světě...

Národní divadlo
moravskoslezské

ndm ostrava

ndm ostrava

ndm.ostrava

www.ndm.cz

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil
Správní ředitelka: Miloslava Hercíková
Hudební ředitel opery: Jakub Klecker
Šéf činohry: Vojtěch Štěpánek
Šéfka baletu: Lenka Dřímlová
Šéfka operety/muzikálu: Gabriela Petráková
Šéf výpravy, scénograf: David Bazika
Šéfka marketingu a obchodu: Markéta Chlebová
Mimořádné projekty: Kateřina Vozňáková
Adresa redakce: Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
Odpovědná redaktorka: Marcela Bednaříková
Autoři textů: Marcela Bednaříková, Lenka Dřímlová, Vladimíra Dvořáková, Adam Gold, Stanislava Hrušková, Kristýna Koncyna, Martin Mikolášek, Eva Mikulášková, Tomáš Novotný, Hana Oetková, Tereza Osmančíková, Karolína Pečenková, Michael Prostějovský, Šárka Swiderová, Kateřina Vozňáková, Sylvie Vůjtková
Program a repertoár: Milena Sladká
Technická spolupráce: Jarmila Faferková
Grafická úprava: Václav Melecký
Redakční uzávěrka: 18. listopadu 2018
Vychází: 20. prosince 2018
Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské
Tisk: CZECH PRINT CENTER a. s.
ISSN 2533-705X

Máte zájem inzerovat v časopise NDM?
Kontaktujte paní **Zuzanu Rausovou**, zuzana.rausova@ndm.cz, tel: 731 498 581

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlem v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a operetu/muzikál, které hrají pravidelně na dvou stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka a Divadle Jiřího Myrona.

Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálnímu dílu a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úroveň se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Společně s Ostravským centrem nové hudby je Národní divadlo moravskoslezské pořadatelem festivalu NODO (Dny nové opery Ostrava / New Opera Days Ostrava). Několikadenní festival poskytuje co dva roky prostor pro realizaci nových operních děl současných skladatelů. Poprvé se festival NODO konal v roce 2012, kdy se setkal s velkým zájmem účastníků i médií. Festival NODO je organizován co druhý rok vždy v mezidobí Ostravských dnů.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobarokním stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 bylo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského. Během války divadlo zasáhlo bombardování a byla nutná jeho rekonstrukce. Po ní budova vystřídala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a od roku 1948 Divadlo Zdeňka Nejedlého. V 50. letech došlo ke změně vnějšího vzhledu divadla, novobarokní prvky byly nahrazeny sloupovou řadou v průčelí. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Divadlo Antonína Dvořáka je domovskou scénou souboru opery, hrají zde i soubory činohry a baletu. Hlediště pojme 513 diváků.

Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V letech 1908–1919 zde působilo první stálé české profesionální divadlo, v roce 1919 se stal Národní dům druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. Národní dům sloužil ale převážně ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k požáru, který budovu prakticky zničil. Po rekonstrukci a dostavbě bylo divadlo opět otevřeno v roce 1986. Divadlo Jiřího Myrona je domovskou scénou souboru operety/muzikál, účinkuje zde také činoherní a baletní soubor a hlediště pojme 623 diváků.

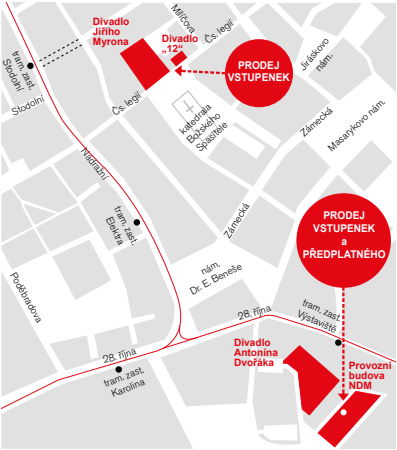
Divadlo „12“ se nachází v areálu budov Divadla Jiřího Myrona na třídě Čs. legií 12 a je od 100. sezóny novým komorním divadelním prostorem Národního divadla moravskoslezského. Slavnostně byla scéna otevřena dne 16. září 2018. Toto divadlo pro 60 diváků nahrazuje nejen dosavadní hraní souboru činohry ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka, ale je také místem pro aktivity dalších souborů – pro komorní operu, muzikál, časem i balet a další experimentální divadelní projekty na pomezí žánrů. Divadlo tvoří dva prostory – mimo hlediště a sál je to také divadelní bar. Autorem architektonické studie je architekt Jiří Stejskalík.

PRODEJ VSTUPENEK TAKÉ V DIVADLE JIŘÍHO MYRONA

- PRODEJ VSTUPENEK v nové pasáži Divadla Jiřího Myrona na ul. Čs. legií 148/14, Ostrava**
- PRODEJ VSTUPENEK A PŘEDPLATNÉHO v Provozní budově NDM na Smetanově náměstí 8B, Ostrava**

NOVĚ DVĚ PRODEJNÍ MÍSTA NDM

Prodejní doba na **www.ndm.cz**

Telefon: **596 272 242**
596 276 202
596 276 203

opera

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2018/2019

Leoš Janáček (1854–1928)
OSUD
Lázeňská romance v životě skladatele
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Režie: Jiří Nekvasil
Premiéry 18. a 20. října 2018 v Divadle Antonína Dvořáka
Uvádíme v českém originále s českými a anglickými titulky

Tom Johnson (1939)
ČTYRNOTOVÁ OPERA
Opera na čtyřech tónech?
Režie: Juraj Čiernik
Klavírní doprovod: Michal Bárta
Premiéra 14. února 2019 v Divadle „12“

Giacomo Puccini (1858–1924)
TRIPTYCH
Tři podoby lásky i smrti
– *Sestra Angelika, Plášť a Gianni Schicchi*
Hudební nastudování: Tomáš Brauner
Režie: Roman Polák
Premiéry 13. a 15. prosince 2018 v Divadle Antonína Dvořáka
Uvádíme v italském originále s českými a anglickými titulky v koprodukcí s Operou Slovenského národního divadla

Giacomo Meyerbeer (1791–1864)
ROBERT DÁBEL
Operně-baletní mystérium o temném rytíři
Hudební nastudování: Robert Kružík
Režie: Dominik Beneš
Premiéry 13. a 15. června 2019 v Divadle Antonína Dvořáka
Uvádíme ve francouzském originále s českými a anglickými titulky

Bohuslav Martinů (1890–1959)
JULIETTA aneb SNĚŽ
Hudební poezie
– *žena silnější než skutečnost*
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Režie: SKUTR
Premiéry 11. a 13. dubna 2019 v Divadle Antonína Dvořáka
Uvádíme v českém originále s českými a anglickými titulky

OPERNÍ AKADEMIE OSTRAVA

OPERNÍ HITY 20. století

Půl hodiny před každým operním představením jsou pro vás ve foyeru 1. balkónu Divadla Antonína Dvořáka připraveny **DRAMATURGICKÉ ÚVODY** k danému titulu!

TRIPTYCH – SESTRA ANGELIKA – vlevo v popředí **Veronika Holbová (Sestra Angelika)**, uprostřed členové **Operního studia NDM obklopeni sborem opery NDM**

Foto **Martin Popelář**

Opera NDM je na Facebooku:
Opera Národního divadla moravskoslezského

REPERTOÁR OPERY (LEDEN – ÚNOR 2019)

Gioacchino Rossini
LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!
Hudební nastudování: Marko Ivanović
Dirigent: Tomáš Brauner / Marko Ivanović
Režie: Ondřej Havelka
5. 1. (18.30), 20. 1. (16.00), 27. 2. (18.30)

Giacomo Puccini
TRIPTYCH
Hudební nastudování: Tomáš Brauner
Dirigent: Tomáš Brauner / Adam Sedlický
Režie: Roman Polák
8. 1. (18.00), 12. 1. (18.00), 24. 1. (18.00), 13. 2. (18.00), 26. 2. (18.00)

Giuseppe Verdi
OTELLO
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Dirigent: Jakub Klecker / Robert Kružík
Režie: Ivan Krejčí
11. 1. (18.30), 23. 1. (18.30), 10. 2. (15.00), 22. 2. (18.30) – naposledy v sezóně

Giuseppe Verdi
LA TRAVIATA
Hudební nastudování: Robert Kružík
Dirigent: Robert Kružík / Adam Sedlický
Režie: Bohuslava Kráčmarová
16. 1. (18.30), 22. 1. (18.30), 9. 2. (18.30)

Leoš Janáček
OSUD
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Dirigent: Jakub Klecker / Adam Sedlický
Režie: Jiří Nekvasil
18. 1. (18.30), 29. 1. (18.30), 8. 2. (18.30)

Bedřich Smetana
TAJEMSTVÍ
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Dirigent: Jakub Klecker / Robert Kružík
Režie: Tomáš Studený
2. 2. (18.30), 15. 2. (18.30), 24. 2. (16.00) – naposledy v sezóně

Tom Johnson
ČTYRNOTOVÁ OPERA
Hudební nastudování: Paolo Gatto
Klavírní doprovod: Michal Bárta
/ Martin Pančocha

Režie: Juraj Čiernik
14. 2. (19.00) – premiéra, 16. 2. (19.00) – první repríza, 25. 2. (19.00)

Bedřich Smetana
PRODANÁ NEVĚSTA
Dirigent: Jakub Klecker / Robert Kružík
Režie: Ilya Racek
21. 2. (18.30) – naposledy v sezóně

OPERNÍ
AKADEMIE
OSTRAVA

TIP HUDEBNÍHO ŘEDITELE OPERY

TAJEMSTVÍ

Romantický příběh o zneprátených rodech Kalinů a Malinů a hledání toho opravdového pokladu – to je *Tajemství* Bedřicha Smetany! Nepropásněte představení v bloku 2., 15. a 24. února.

Jakub Klecker

Jakub Klecker

Dne 2. 2.
workshop
ATELIÉRU NDM
NEŽ SE
ZVEDNE OPONA
a zvýhodněné vstupné!

Více informací
na str. 43.

TAJEMSTVÍ – uprostřed Martin Bárta (Kalina) a Martin Gurbal (Malina)
Reprízy 2. 2. (18.30), 15. 2. (18.30) a naposledy 24. 2. (16.00) v Divadle Antonína Dvořáka

Foto Martin Popelář

UVEDLI JSME

Giacomo Puccini (1858–1924)
TRIPTYCH
Tři podoby lásky i smrti – Sestra Angelika, Plášť a Gianni Schicchi

Tři jednoaktové opery (1918)
Libreta Giovacchino Forzano (1883–1970)
a Giuseppe Adami (1878–1946)
Inscenace vznikla v koprodukcí opery NDM
s Operou Slovenského národního divadla

Oficiální partner inscenace je společnost
BREMBO CZECH s. r. o.

Reprízy 8. 1. (18.00), 12. 1. (18.00),
24. 1. (18.00), 13. 2. (18.00) a 26. 2.
(18.00) v Divadle Antonína Dvořáka

SESTRA ANGELIKA – Linda Ballová (Sestra Angelika)
Foto Martin Popelář

SESTRA ANGELIKA

„Vzácný operní skvost uvedlo ve čtvrté premiéře Národní divadlo moravskoslezské. Triptych *Giacoma Pucciniho* patří k zřídka uváděným titulům: tři jednoaktové opery, které jej tvoří, jsou dějově nezávislé. Jedná se o mimořádně atraktivní, hudebně moderní, trvale aktuální a sdělný titul, který obecné motivy lásky, viny, trestu a smrti nasvětluje nadčasovým a mimořádným sugestivním způsobem. Hudební nastudování připravil **Tomáš Brauner** v režii **Romana Poláka**.

Sestru Angeliku v premiérovém znění ztvárnila slovenská sopranistka **Linda Ballová**. Její kreace byla provázena

PLÁŠŤ – Václav Sibera (Tinca), Sonja Runje (Frugola), Michal Lehotský (Luigi), Martin Gurbal (Talpa), Zuzana Šveda (Giorgetta) a Martin Bárta (Michele)
Foto Martin Popelář

pěveckou lehkostí a lyrickým vylehčením tónu, ale i ztemnělým zatížením středních poloh a vždy opodstatněných dramatických akcentů. Svou Angeliku podpořila Ballová skvělým hereckým projevem, který byl gradován od přitlumené touhy k vášnivým výtraskům mateřské něhy a mučivé skepse z poznání vlastního osudového omylu. Ballová svým mimořádným výkonem zastínila další postavy, z nichž byly výrazově nejzajímavější **Anna Nedorezova** a **Sonja Runje**.

PLÁŠŤ

„Michela ztělesnil barytonista **Martin Bárta** se svou pověstnou nekompromisností, úsečností a strohostí, kterým jeho ostře tesaný vzhled dokáže propůjčit adekvátní herecký výraz. (...) Přesvědčivou, zdrcující destruktivitou vygradoval i finální konflikt s Luigim **Michala Lehotského**. Zasmušilý, podrážděný a přece v jádru dobrý charakter postavy Bárta podpořil výrazovou přesvědčivostí a zvláštní intenzitou, která měla navzdory jeho zločinu téměř sympatický náboj. Jeho manželku Giorgettu zpívala **Zuzana Šveda**, která udělala v dramaticky náročné úloze velký dojem. Čistota jejích tónů byla překvapivá, včetně kulatého, zlatého barevného nádechu ve výškách, souměrné dynamiky a příjemně vyklenutých

GIANNI SCHICCHI – Luciano Mastro (Rinuccio), Adriana Banášová (Nella), Anna Nitrová (Ciesca), Jakub Tolaš (Marco), David Szendiuch (Betto), Monika Jägerová (Zita), Martin Gyimesi (Gherardo), Tomáš Šelo (Maestro Spinelloccio), Martin Gurbal (Simone) a Gustáv Beláček (Gianni Schicchi)
Foto Martin Popelář

frází. Sopranistka potěšila i hereckým talentem a přesvědčivostí, s níž vystihla počínání zamilované ženy navzdory možné katastrofě. (...) Strhující však byla chorvatská mezzosopranistka **Sonja Runje**, která z role lehce potřeštěné ženy jednoho z nosičů učinila svým pěveckým i hereckým podáním jednu z nejvýraznějších postav celé inscenace. Pucciniho Plášť neměl v Polákově režii slabé či hluché místo. Dusná atmosféra, ne nepodobná zločinu a trestu, se dala krájet.“

GIANNI SCHICCHI

„Opera vsadila všechny karty na akci, nadřazenost a výrazné herecké etudy. Přitom osazenstvo sólistů nezapomnělo ani na kvalitní pěvecké výkony, které zazněly v neobyčejně náročných ansámblech i jednotlivých sólových číslech v čele s úchvatnou a výrazově vděčnou árií „O mio babbino caro“ v podání skvělé slovenské sopranistky **Evy Hornýákové**. Ve finální části Triptychu excelovali i jednotlivci – půvabně komediální i pěvecky dostatečně důrazná byla **Monika Jägerová**, přirozeně belcantový hlas i styl **Luciana Mastra** byl adekvátní žánru (...). Roznětkou, pilířem i pojistkou druhé půle opery se stal **Gustáv Beláček**, jehož výkon patřil k nejlepším, které se letos objevily. Slovenský baryton hýřil rozmanými průpovídkami i jízlivými úsměšky, jeho energie sršela na všechny strany a byla provázena po všech stránkách precizním zpěvem. Beláček disponuje mimořádně barevným a velkým hlasem, bezpečnou muzikalitou, ovládá dokonale italštinu a jeho osobnostní šarm je bleskově nakažlivý. Není přemrštěné uvést, že svým mistrovským pojetím a kultivovaným zpěvem vytvořil Schicchiho jako figurku klasickou a vzorovou (...).“

Milan Bátor: Zdařilým uvedením geniálního Pucciniho Triptychu dosáhla ostravská opera další mety
ostravan.cz

Tom Johnson (1939)
ČTYŘNOTOVÁ OPERA
Opera na čtyřech tónech?

Opera o jednom dějství z roku 1972
Libreto Tom Johnson (*The Four Note Opera*)
České přebásnění Přemysl Charvát (1930–2005)

Inscenace je realizována v rámci vznikajícího projektu Operní akademie Ostrava (OAO)

Hudební nastudování **Paolo Gatto**
Klavírní doprovod **Michal Bárta**
/ **Martin Pančocha**
Režie **Juraj Čiernik**
Scéna **David Bazika**
Kostýmy **Jitka Rusnák**
Stauder
Dramaturgie **Eva Mikulášková**

Osoby a obsazení:
Soprán **Eva Dřizgová-Jirušová**
/ Tereza Gilligová
/ Ivana Hudačinová
/ Romana Hýrošová
/ Kateřina Knapová
/ Alexandra Nikiforová
/ Markéta Schaffartzik
/ Patrícia Smoláková
Alt **Anna Nitrová**
/ Veronika Andrašková
/ Tetiana Hryha
/ Dominika Škrabalová
/ Barbora Úlehlová
Tenor **Václav Morys**
/ Jiří Siuda
Baryton **Lukáš Bařák**
/ Tomáš Kura
/ Radek Morcinek
Bas **Martin Gurbal**
/ Erik Ondruš

Premiéra 14. února 2019 v 19.00 hodin
v Divadle „12“

Reprízy 16. 2. (19.00), 25. 2. (19.00)
v Divadle „12“

Vzniká Operní akademie Ostrava (OAO)

Nově vznikající společný projekt Fakulty umění Ostravské univerzity (FU OU) a opery Národního divadla moravskoslezského propojí a rozvine aktivity stávajícího studentského Operního studia FU OU s uměleckým programem našeho operního souboru! Cílem je poskytnout **možnost studentské jevištní praxe ve standardních, plně profesionálních podmínkách**. Každoročně

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
Divadlo „12“ **OPERNÍ AKADEMIE OSTRAVA**

Tom Johnson (1939)

Čtyřnotová opera

Opera na čtyřech tónech?

Režie **Juraj Čiernik**
Klavírní doprovod **Michal Bárta**

Premiéra 14. února 2019
v 19.00 hodin

Plakát k inscenaci

by pak měla vzniknout repertoárová operní inscenace, ve které budou obsazeni studenti operního zpěvu a instrumentalisté FU OU v alternaci s profesionálními umělci NDM (orchestr, sbor a pěvci opery NDM, hostující pěvci). „Nově připravovaná spolupráce mezi FU OU a NDM dá vzniknout unikátnímu projektu. Pro naše studenty se tak otvírá možnost své dovednosti praktikovat v profesionálním prostředí a být součástí celého studijního procesu spolu se zralými umělci. Takto získané praktické zkušenosti budou velkým bonusem našeho studijního programu, který nebude mít mezi českými

uměleckými školami obdoby. Studenti tak mohou využít této příležitosti a upozornit na svůj talent, popřípadě navázat s divadlem i další spolupráci.“

vedoucí katedry sólového zpěvu a Operního studia Fakulty umění Ostravské univerzity.

Národní divadlo moravskoslezské je jediným operním domem u nás, který tímto způsobem kooperace koncepčně a s dlouhodobou vizí začíná spolupracovat s uměleckou vysokou školou na přípravě mladých pěvců a instrumentalistů pro profesionální dráhu, a to v plně profesionálních podmínkách.

OPERNÍ AKADEMIE OSTRAVA

Pilotní inscenací se stane komorní opera pro pět sólistů s klavírním doprovodem, která bude poprvé uvedena v českém přebásnění 14. února 2019 v novém Divadle „12“. Na jednom jevišti se v rámci zkušebního procesu nově vznikajícího projektu nyní setkají pouze studenti operního zpěvu (v dalších letech pak také instrumentalisté) a mnozí jejich pedagogové, kteří budou obsazeni do stejných rolí, tedy v alternacích! „Čtyřno-

tová opera amerického minimalisty Toma Johnsona nese základní pointu již v názvu. Skladatel nechává své pěvce pracovat pouze se čtyřmi tóny v různých kompozičních variacích. Co je ale mnohem zajímavější, že nechává pěvce zdánlivě volně komentovat průběh vlastní kompozice, čímž humorně nutí k sebereflexi. Postupně vykresluje jednotlivé charaktery postav tak, aby divák pomyslně vstoupil do světa opery a zhlédl

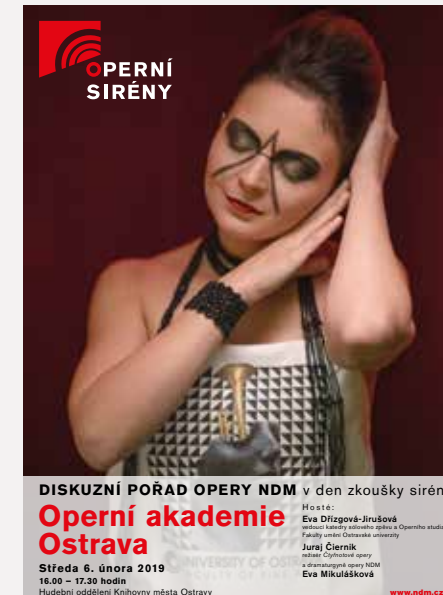
operní pěvce, přes veškerou pompéznost, jako lidi. Projekt vzniká ve spojení NDM a Fakulty umění OU a zpočátku nabídne divákům hned dvě verze tohoto půvabného díla. Jednu se sólisty souboru opery a druhou výhradně se studenty Fakulty umění, připravovanou pouze pro jejich studentská představení 10. a 23. března a také 5. a 16. dubna 2019,“ přibližuje režisér inscenace Juraj Čiernik. (em)

OPERNÍ SIRÉNY

Diskuzní pořad operní dramaturgy NDM **Evy Mikuláškové** se zajímavými hosty v hudebním oddělení Knihovny města Ostravy, který se koná v den zkoušky sirén – první středu v měsíci (nyní 6. 2. a 6. 3.). Pozvání již přijali dirigenti a skladatelé, režiséři, scénografové, kostýmní výtvarníci, vysokoškolské pedagogové, jakož i interní pracovníci NDM.

Únorové Operní sirény budou provázet Eva Dřizgová-Jirušová a Juraj Čiernik, kteří více přiblíží nový projekt Operní akademie Ostrava.

V březnu nás pak čeká setkání se třemi dirigenti v čele s hudebním ředitelem opery NDM Jakubem Kleckerem, který pro

vás bude vést malý workshop – staňte se na pár chvil dirigentem i vy! (em)

NENECHTE SI UJÍT

Jana Šrejma Kačírková se vrací na ostravské jeviště v nestárnoucích Verdiho operách!

Jedna z našich nejžádanějších sopranistek začínala v souboru opery NDM již v roce 2006 (*Così fan tutte* v přebásnění Jaromíra Nohavici) a zanedlouho poté zde přijala angažmá (2010). Jako sólistka naší opery se stala dvojnásobnou držitelkou Ceny Thálie z let 2012 (za ztvárnění role Julie z Gounodovy opery *Romeo a Julie*) a 2013 (za mimořádný jevištní výkon v titulní roli Donizettiho opery *Anna Bolena*). Nyní se opět na několik mimořádných představení navrací jako Desdemona a Violetta Valéry!

(em)

OTELLO – Verdiho a Boitovo strhující shakespeareovské drama s Janou Šrejmou Kačírkovou v roli Desdemony se vrací na jeviště Divadla Antonína Dvořáka 23. 1. a 22. 2. 2019! Foto Martin Popelář

LA TRAVIATA – Jana Šrejma Kačírková vystoupí jako Violetta Valéry poprvé také v nové inscenaci Verdiho zbloudilé dámy s kameiemi 9. 2., 16. 3. a 30. 3. 2019! Foto Tamara Černá – SoliG

Prvorepublikové gala

Projekt **JANÁČEK OSTRAVA 2018** byl v NDM dovršen na státní svátek 17. listopadu 2018 druhým uvedením **Prvorepublikového gala**, v jehož první polovině zazněly ukázky z oper *Z mrtvého domu*, *Příhody lišky Bystroušky* i *Věc Makropulos*. Unikátní program koncertu dosáhl velice pozitivních ohlasů.

„Program *Prvorepublikového gala* zahájila hudba Leoše Janáčka, k jehož odkazu se letos důstojně přihlásila celá Česká republika a sluší se dodat, že právě městu Ostrava patří v intenzitě oslav přední místo. Prvním číslem programu (po státní hymně) byla předejhra k Janáčkově poslední opeře *Z mrtvého domu*. Psychologicky nesmírně vypjatou hudbu, vyprávějící o dnu lidství, zahrál orchestr s janáčkovskou razancí a strohou energií. Vynikající výkon zazněl v sólových houslích koncertního mistra **Vladimíra Liberdy**.

Následovala ukázka z druhého dějství opery *Příhody lišky Bystroušky*: scénu opanovaly **Eva Dřizgová-Jirušová** a **Anna Nitrová**, které *Bystroušku* a *Zlatohřbítka*

Lukáš Bařák, Markéta Cukrová, Roman Vikovič, Linda Ballová, Eva Dřizgová-Jirušová, Martin Šrejma a Anna Nitrová ve finále koncertu, kdy zazněly písně Jaroslava Ježka v úpravě Jana Kučery Foto Martin Popelář

oživily s pěveckou vitalitou a starosvětskou hereckou grácií. Nitrová zaujala především věrohodnou imitací rozkošně neobratných námluv, Dřizgová pak osobní elegancí, z níž vysvítala moudrost, ale též nestárnoucí osobní půvab a svůdná elegance. (...)

V úloze *Eliny Makropulos* zazářila sopránistka **Linda Ballová**, skvělý byl rovněž tenorista **Martin Šrejma**. Ballová posléze zazpívala ještě finále opery s filozoficky nadčasovým mottem Ach, nemá se tak dlouho žít! uvedl pro Ostravan.cz Milan Bátor. (em)

CD Věc Makropulos

Opera NDM se také zasloužila o vydání nekomerčního live CD *Věci Makropulos* s Evou Urbanovou v hlavní roli. Toto koncertní uvedení bylo zaznamenáno Českým rozhlasem Ostrava v roce 2012.

Věc Makropulos původně vznikla jako divadelní hra Karla Čapka v roce 1922. Otázka nesmrtnosti a jejích důsledků natolik zaujala Leoše Janáčka, že tuto předlohu během dvou let (1923–1925) zpracoval jako tzv. literární operu o třech dějstvích. Její premiéra zazněla roku 1926 v Brně, v Ostravě se poprvé objevila díky dirigentu Jaroslavu Vogelovi a režiséru Karlu Köglerovi v roce 1935. K dalšímu ostravskému uvedení *Věci Makropulos* došlo až v 60. letech zásluhou dirigenta Zdeňka Košlera a režiséra Ilji Hylase (1964) a o téměř půlstoletí později se

dočkala koncertního uvedení v hudebním nastudování Roberta Jindry, ve vizuální koncepci Davida Baziky a za režijní spolupráce Bohuslavy Kráčmarové (2012).

Exkluzivní nahrávka Českého rozhlasu Ostrava byla pořízena v přímém přenosu z představení konaného 21. ledna 2012 v mimořádném obsazení rolí: Emilia Marty – Eva Urbanová (pěvecký debut v této roli), Albert Gregor – Aleš Briscein, Advokát dr. Kolenatý – Peter Mikuláš, Vítek – Jozef Kundlák, Kristina – Agnieszka Bochenek-Osiecka, Baron Jaroslav Prus – Ivan Kusnjer, Janek – Luciano Mastro, Hauk-Šendorf – Václav Morys, Strojník – Jaroslav Kosec, Poklížečka – Erika Šporerová, Komorná – Michaela Kapustová (dnes Michaela Zajmí).

Vzniklá nahrávka je natolik reprezentativní, že se nynější vedení opery NDM rozhodlo ji dále šířit prostřednictvím nekomerčního

vydání na počest oslav skladatelova jubilea a jeho díla v rámci celoročního projektu Janáček Ostrava 2018. (em, kv)

OSTRAVA!!!

Cena Nadace Leoše Janáčka

Snahy o uvádění Janáčkových oper v NDM dosáhly vrcholu premiérou *Osudu* 18. října 2018 v Divadle Antonína Dvořáka, kdy se NDM stalo celosvětově druhým divadlem, kde byly v průběhu jeho historie uvedeny všechny Janáčkovy opery! Za tuto systematickou péči o skladatelův odkaz a za mimořádnou interpretaci díla udělila Nadace Leoše Janáčka

Ředitel NDM a režisér inscenace Jiří Nekvasil přebírá medaili Foto Marek Olbrzymek

Národnímu divadlu moravskoslezskému mimořádnou cenu na mezinárodním operním a hudebním festivalu Janáček Brno 2018, kde byl *Osud* s velkým úspěchem 24. listopadu představen.

Medaili převzal ředitel **Jiří Nekvasil** z rukou předsedy správní rady nadace Vladimíra Richtera a ředitelky Ludmily Němcové přímo na jevišti Mahenova divadla v Brně před představením.

Inscenaci hudebně nastudoval **Jakub Klecker**, ve velice obtížné roli skladatele Živného zazářil **Martin Šrejma**. (em)

Z ARCHIVU OPERY

VĚRA HEROLDOVÁ (roz. KOLÁŘOVÁ)

29. září 1921, Brno – 29. října 2018, Ostrava
V angažmá ostravské opery: 1944–1947, 1951–1964

Na konci října přišla do Národního divadla moravskoslezského velmi smutná zpráva o úmrtí mimořádné operní pěvkyně a noblesní dámy **Věry Heroldové**. Brněnskou rodačku, absolventku dívčího reformního reálného gymnázia a konzervatoře v rodném městě osud na sedm desetiletí spojil s Ostravou. V roce 1944 přijala mladá Věra Kolářová nabídku dirigenta a šéfa ostravské opery Jaroslava Krombholce stejně jako její budoucí manžel basista Jiří Herold. Její první rolí byla Mařenka v *Prodané nevěstě*, následovaly Barče v *Hubičce*, Karolína ve *Dvou vdovách* nebo Žofie ve *Wertherovi*. V roce 1948 přešla do angažmá v opavské opeře, kde její nejvýraznější rolí byla Violetta ve Verdiho *Traviatě*. S ní se na podzim 1951 vrátila do ostravské opery, nejdříve jako host a poté opět v angažmá, kde nastudovala mnoho krásných rolí. Připomeňme alespoň Musettu v *Bohémě*, Lišáka v *Příhodách lišky Bystroušky*, Giuliettu v *Hoffmannových povídkách*, Gildu v *Rigolettovi*, Blaženku

Věra Heroldová jako Xenie v Musorgského opeře BORIS GODUNOV (NDM, 1959) Foto archiv NDM

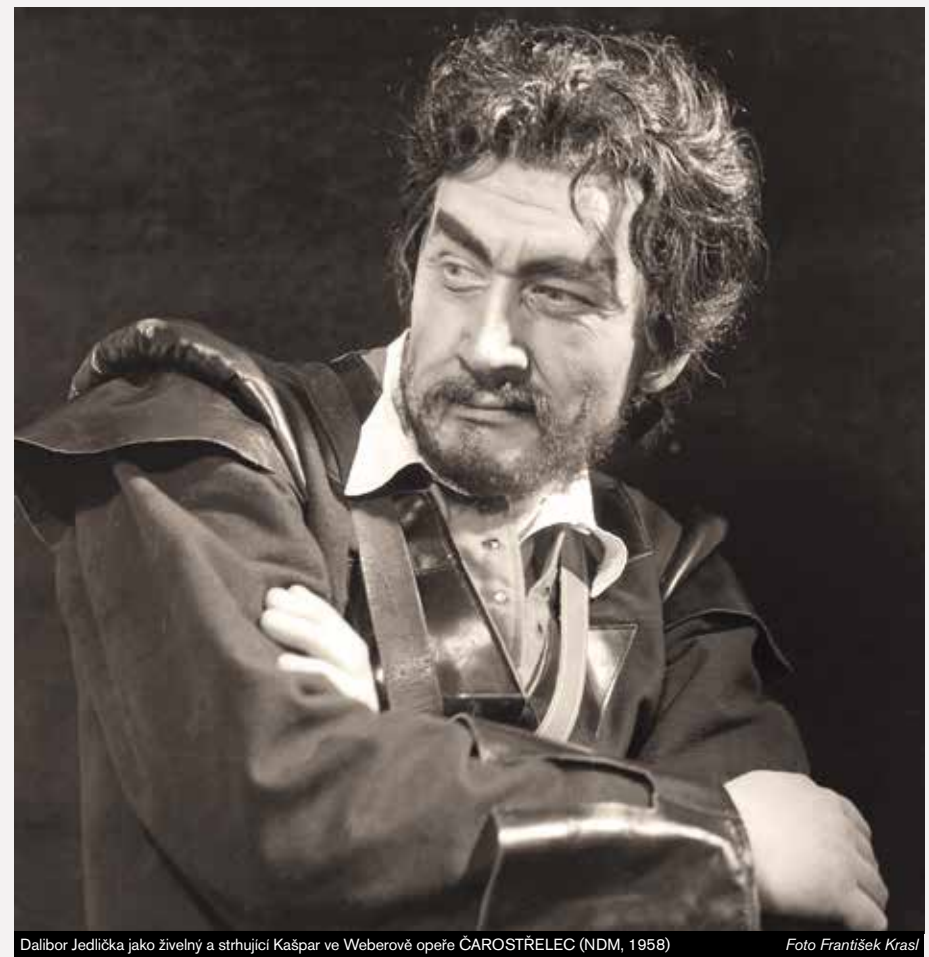
v *Tajemství*, Xenii v *Borisi Godunovovi* nebo Mozartovu *Zerlinu*. Mezitím koncertovala, hostovala v dalších divadlech a v roce 1954 natočila jeden z nejslavnějších českých operních filmů *Dalibor* v režii Václava Kršky, do nějž byla vybrána jako nejlepší herecká představitelka Milady. Film, který byl uveden na mezinárodním festivalu v Cannes a v němž získala Věra Heroldová vysoký kredit jako dramatická herečka, patří dnes do zlatého fondu české kinematografie. V roce 1964 z ostravského divadla odešla a od 70. let se začala intenzivně věnovat pedagogické činnosti, jež byla opět spojená s Ostravou. Od roku 1974 spolupracovala s Heroldovým klubem v Praze a festivalem v Rakovníku, aby nadále připomínala věhlas Heroldova rodu, který je neodmyslitelně spjat s vynikajícím Českým kvartetem, ale i s odkazem na umělecké osobnosti, jako byli Václav Talich nebo Josef Suk ml.

Věra Heroldová se živě, aktivně a s neuvěřitelnou energií a entuziasmem až do doby zcela nedávné zajímala o divadelní a kulturní dění v Ostravě, v České republice i zahraničí. V roce 2013 jí byla udělena cena Senior roku za dlouhodobou uměleckou činnost. (kp)

DALIBOR JEDLIČKA

23. května 1929, Svojanov
– 18. října 2018, Praha
V angažmá ostravské opery: 1957–1960

V polovině října nás opustil významný český operní basista **Dalibor Jedlička**, dlouholetý sólista Národního divadla v Praze, známý ve světě především jako janáčkovský interpret díky nahrávce kompletního Janáčkovy operního díla gramofonovou společností Decca v Londýně s dirigentem sirem Charlesem Mackerrasem. Na počátku své pěvecké kariéry v letech 1957–1960 působil a formoval se v ostravském angažmá pod vedením vynikajícího dirigenta a šéfa opery SDO Bohumila Gregora a vedle tehdejších ostravských operních hvězd, jakými byli Jiří Herold, Karel Průša, Zdeňka Diváková, Milada Šafránková nebo Helena Zemanová. Nejvíce byly tehdejší kritikou hodnoceny jeho „zpívané party s vynikající dramatickou výrazovostí“ v roli Borise Godunova, pěvecký výkon v roli Mefista ve *Faustovi* a *Markétce* nebo živelné ztvárnění Kašpara v *Čarostřelci*. V roce 1975 byl jmenován zasloužilým umělcem, v období let 1989–1991 působil jako šéf opery Národního divadla v Praze a v roce 2015 obdržel Cenu Thálie za celoživotní mistrovství v kategorii opera. (kp)

Dalibor Jedlička jako živelný a strhující Kašpar ve Weberově opeře ČAROSTŘelec (NDM, 1958) Foto František Krasl

V kategorii Hudební divadlo byla oceněna šestinotónová opera Aloise Háby

Cenu Divadelních novin za sezónu 2017/2018 v kategorii Hudební divadlo udělila odborná porota Jiřímu Nekvasilovi za režii a Brunovi Ferrandisovi za hudební nastudování inscenace opery *Příjď království Tvé* Aloise Háby. Mimořádná mikrotonální opera byla ve světové premiéře uvedena letos 24. června v Ostravě a vzdala hold jednomu z nejpozoruhodnějších skladatelů 20. století Aloisi Hábovi (1893–1973). Stala se vlajkovou lodí festivalu NODO / New Opera Days Ostrava 2018, který pořádá Ostravské centrum nové hudby ve spolupráci s Národním divadlem moravskoslezským. „*Toto spojení umožňuje vytvářet v českém kontextu jedinečné produkce a projekty na poli nové opery a nového hudebního divadla,*“ řekl v reakci na ocenění Jiří Nekvasil.

Prezentaci současného hudebního divadla se festival NODO věnuje v pravidelných dvouletých intervalech od roku 2012. První

Momentka z opery Aloise Háby *PŘIJĎ KRÁLOVSTVÍ TVÉ*
Foto Martin Popelář

Cenu Divadelních novin v souvislosti s objednáním festivalu NODO získal v roce 2014 tvůrčí tým inscenace opery *Seznamte, otevři se!* – skladatel Martin Smolka a režisér Jiří Adámek. V případě inscenování Hábova „*Království*“ se na režijní koncepci

vedle Jiřího Nekvasila podílel scénograf **David Bazika**, kostýmy měla na starosti **Marta Roszkopfová**, za nastudováním pěveckých solí i sborů stál **Jurij Galatenko**. Náročných orchestrálních partů se ujali členové mezinárodních rezidenčních těles Ostravského centra nové hudby: zkušená **Ostravská banda a ONO / Ostrava New Orchestra**, symfonický orchestr mladých hudebníků, který s úspěchem debutoval na festivalu Ostravské dny 2017. U příležitosti uvedení Hábovy opery se v čele orchestru ocitlo šestinotónové harmonium, nástroj z 30. let, který byl zkonstruován přímo pro Hábu a který v opeře *Příjď království Tvé* sehrál zásadní roli. Pro jediné dvě představení na festivalu NODO (24. a 25. června 2018) nástroj laskavě zapůjčilo České muzeum hudby a náročného partu se chopil klavírista **Miroslav Beinhauer**. Celkem se na „*Království*“ podílela stovka (!) účinkujících, kteří v Divadle Jiřího Myrona v Ostravě strávili společným zkoušením pouze pět dní. Jedno z představení zaznamenal Český rozhlas.

Více o inscenaci opery Aloise Háby na stránkách Ostravského centra nové hudby v rubrice Ohlasy v médiích. (kk)

INZERCE

Nedělní rodinný brunch

RESTAURACE LA BRASSERIE

KAŽDOU NEDĚLI 11:30–14:00 HOD.

Neomezená konzumace
polévek, předkrmů, teplých
a studených pokrmů,
salátů a dezertů.

Cena na osobu (bez nápojů) 399 Kč,
děti 4–6 let 89 Kč, děti 7–10 let 129 Kč,
děti 11–15 let 189 Kč

DĚTSKÝ KOUTEK / WI-FI / PARKOVÁNÍ
ZDARMA

IMPERIAL HOTEL
OSTRAVA

Tyršova 6, 702 00 Ostrava 2
Tel.: +420 599 099 727 | E-mail: gastro.iho@cpihotels.com
ImperialHotelOstrava.com

činohra

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2018/2019

Alois (1861–1925)
a Vilém (1863–1912) Mrštíkovi
ROK NA VSI
Ta ves – to jsme my
Režie: Vojtěch Štěpánek
Premiéra 25. října 2018
v Divadle Jiřího Myrona

Tadeusz Słobodzianek (1955)
NAŠE TRÍDA
Nedávná historie ve 14 lekcích
Režie: Janusz Klimsza
Premiéra 8. listopadu 2018
v Divadle Antonína Dvořáka

Eugène Ionesco (1909–1994)
KRÁL UMÍRÁ
Groteska o rozpadu jednoho světa
Režie: Vojtěch Štěpánek
Premiéra 24. ledna 2019 v Divadle „12“

Robin Hawdon (1939)
DOKONALÁ SVATBA
Když nešli nevěsta, ale ženich
Režie: Janusz Klimsza
Premiéra 7. února 2019
v Divadle Jiřího Myrona

Ivan Vrypajev (1974)
OPILI
Pravdomluvní, jak zákon káže
Režie: Lukáš Brutovský
Premiéra 16. března 2019 v Divadle „12“

Alexandr Nikolajevič Ostrovskij (1823–1886)
VÝNOSNÉ MÍSTO
Bez peněz za úředníkem nelez
Režie: Ivan Krejčí
Premiéra 16. května 2019
v Divadle Antonína Dvořáka

John Hodge (1964)
RÁDCE
Stalinova komedie
Režie: Janusz Klimsza
Premiéra 30. května 2019
v Divadle Jiřího Myrona

NAŠE TRÍDA – Robert Finta (Rysiek), Vladislav Georgiev (Heniek), Anna Cónová (Rachelka), Jan Fišar (Wlodek), Marek Císovský (Menachem), Vít Roleček (Jakub Kac), Petra Lorencová (Dora), Petr Houska (Zygmunt) a Marie Logojdová (Zocha)
Foto Radovan Štastrný

Činohra NDM je na Facebooku:
Činohra Národního divadla moravskoslezského

REPERTOÁR ČINOHRY (LEDEN – ÚNOR 2019)

Terry Pratchett – Stephen Briggs
MASKARÁDA čili Fantom Opery
Režie: Zdeněk Bartoš
4. 1. (18.30), 10. 1. (18.30), 23. 2. (18.30)

Eric Bogosian
SEX, DROGY A HAFO PRACHŮ
Režie: Janusz Klímsza
4. 1. (19.00), 10. 1. (19.00), 23. 2. (19.00)

Brad Fraser
TEĎ MĚ ZABIJ
Režie: Janusz Klímsza
5. 1. (19.00), 22. 2. (19.00)

Alois a Vilém Mrštíkovi
ROK NA VSI
Režie: Vojtěch Štěpánek
6. 1. (15.00), 31. 1. (18.30), 15. 2. (18.30),
19. 2. (18.30), 25. 2. (18.30)

Venedikt Jerofejev
MOSKVA → PETUŠKY
Režie: Tomáš Jirman a kol.
8. 1. (19.00) – **derniéra**

Terrence McNally – David Yazbek
DONAHA! (Hole dupy)
Režie: Pavel Šimák
9. 1. (18.30), 13. 2. (18.30), 26. 2. (18.30)

Ferdinand von Schirach
TEROR
Režie: Tereza Říhová
11. 1. (19.00) – **naposledy v sezóně**

Viliam Klimáček
SISSI (Útěk Alžběty Rakouské)
Režie: Peter Gábor
12. 1. (18.30) – **derniéra**

Tadeusz Słobodzianek
NAŠE TŘÍDA
Režie: Janusz Klímsza
14. 1. (18.30), 25. 1. (18.30), 20. 2. (18.30)

Peter Quilter
JE ÚCHVATNÁ!
Režie: Peter Gábor
15. 1. (18.30), 17. 1. (18.30), 14. 2. (18.30)

Michael Cooney
HABADURA
Režie: Roman Groszmann
16. 1. (18.30), 27. 2. (18.30)

Eugène Labiche
ŠTASTNÍ VE TŘECH
Režie: Janusz Klímsza
19. 1. (18.30), 26. 1. (18.30), 16. 2. (18.30)

Eugène Ionesco
KRÁL UMÍRÁ
Režie: Vojtěch Štěpánek
24. 1. (19.00) – **premiéra**,
28. 1. (19.00) – **první repríza**, 30. 1. (19.00),
6. 2. (19.00), 9. 2. (19.00), 28. 2. (19.00)

Robert Hawdon
DOKONALÁ SVATBA
Režie: Janusz Klímsza
3. 2. (15.00) – **první uvedení**, 7. 2. (18.30) –
premiéra, 9. 2. (18.30) – **první repríza**,
12. 2. (18.30), 28. 2. (18.30)

Simon Stephens – Mark Haddon
PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM
Režie: Janusz Klímsza
21. 2. (19.00)

TIP ŠÉFA ČINOHRY

JE ÚCHVATNÁ!

Nenechte si ujít úchvatnou Alexandru Gasnářkovou v osobitém pojetí Florence Foster Jenkinsové, známé také coby nejhorší operní pěvkyně všech dob. V žádném jiném případě vám falešný zpěv (nebo spíše vyti) neudělá tak dobře na (d)uši jako u nás v divadle! Přehlídka nevkusných a kýčovitých kostýmů je samozřejmostí. Po krátké pauze se do Divadla Antonína Dvořáka vrací zábavná, dojemná, úchvatná komedie.

Vojtěch Štěpánek

Alma

JE ÚCHVATNÁ! – Ivan Dejmal (Cosma McMoon) a Alexandra Gasnářková (Florence Foster Jenkinsová)
Reprízy 15. 1. (18.30), 17. 1. (18.30) a 14. 2. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Foto Radovan Šťastný

UVEDLI JSME

Tadeusz Słobodzianek (1955)

NAŠE TŘÍDA

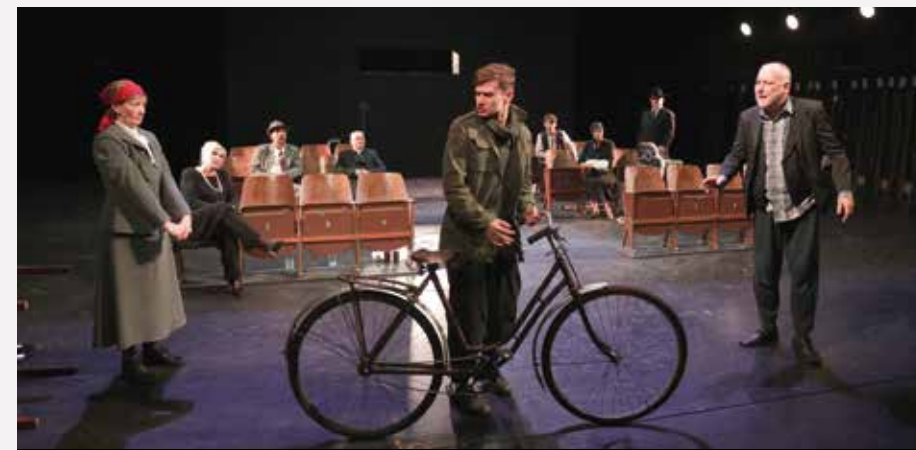
Nedávná historie ve 14 lekcích

Reprízy 14. 1. (18.30), 25. 1. (18.30)
a 20. 2. (18.30) v Divadle Antonína
Dvořáka

Ve čtvrtek 8. listopadu 2018 se v Divadle Antonína Dvořáka uskutečnila druhá činoherní premiéra jubilejní sté sezóny. Kontroverzní drama reflektující průběh větší části 20. století v Polsku **Naše třída** bylo v České republice uvedeno už potřetí. Přesah, který má hra polského autora Tadeusze Słobodzianka, dokumentuje i skutečnost, že se hraje v divadlech po celém světě – nejen ve střední Evropě, ne jen v Evropě, ale i v Izraeli, v Japonsku, ve Spojených státech amerických. Čerstvá činoherní novinka se objevila i v programu festivalu OST-RA-VAR, přinášíme vám tak úryvky nejen z profesionální recenze, ale i z jedné studentské:

„Čerstvá novinka Národního divadla moravskoslezského v Divadle Antonína Dvořáka je velmi důležitou inscenací. Okrem toho, že sa venuje otázke antisemitizmu a čerpá z udalostí židovského pogromu v mestečku Jedwabne, zaoberá sa tiež témou zla, ktoré dokážu ľudia páchať bez rozdielu na rasu, národnosť či náboženstvo, no prítomnou je tiež téma zbytočného a fanatickeho patriotizmu.

Autor tohoto výpovedného dramatického textu, Tadeusz Słobodzianek, sa nesnažil nastaviť zrkadlo len Poliakom, no tiež Židom. Faktom ale je, že reflektuje dianie vo viacerých európskych krajinách toho obdobia a zároveň nám ukazuje, čoho je človek ako taký schopný v područí

Anna Cónová (Rachelka), Marie Logojdová (Zocha), Petr Houska (Zygmunt), Vladislav Georgiev (Heniek), Robert Finta (Rysiek), Vít Roleček (Jakub Kac), Petra Lorencová (Dora), Vladimír Čapka (Abram) a Jan Fišar (Wladek)
Foto Radovan Šťastný

závisti, zaslepenej nenávisti a túžby po pomste. (...)

Słobodzianek pre svoj text z väčšej časti zvolil epickú formu a tak je každá postava rozprávačom. Na jednej strane tento fakt v javiskovom prevedení pôsobí scudzujúcim efektom, na druhej strane môže v divákovi evokovať silnejší zážitok, pretože má dojem, že herci/postavy prehovárajú priamo k nemu, apelujú naňho.“

Mário Drgoňa, student bratislavskej VŠMU

O Naši triede jste si mohli přečíst i v Lidových novinách:

„Klímszova inscenace se vyznačuje maximální věcností a civilností, herci posedávají v lavicích se sklápěcími sedačkami, jaké pamatujeme z biografů v minulém století, u několika dynamických akcí, jako je brutální znásilnění spolužačky či osudová přestřelka v lese, si režie vystačí s minimem rekvizit a obejde se bez výraznější spektakulárnosti. V obdélníkovitém průhledu na horizontální stěně stále stoupá kouř. Spolužáky na jevišti ztvárňují inter-

Marie Logojdová (Zocha), Vladislav Georgiev (Heniek), Petra Lorencová (Dora), Robert Finta (Rysiek) a Jan Fišar (Wladek)

Foto Radovan Šťastný

preti niekoľkimi generáci, vždy podľa toho, jak vysokého veku se jimi ztělesňované postavy dožily. Tak dvojice, která si ve finále nejdéle dopisuje, Židovka Rachelka, která v úkrytu přežila a pak byla víceméně donucena nechat se pokřtít na Mariannu, a v Americe žijící rabín Abram, který sice osobně všem hrůzám unikl, ale jemuž zahynuli násilnou smrtí všichni neemigrovanší příbuzní, je zpodobena zralými herci Annou Cónovou a Vladimírem Čapkou. Jim se také daří poněkud zpomalené finále inscenace interpretačně „ospravedlnit“.

Všech deset protagonistů prezentuje osudy i psychické podivnosti svých figur s profesionální jistotou, připomenu alespoň Marka Císovského jako Menachema, toho, který se ze zachráněné oběti stává zrudným mstitel, či Petra Housku, ztvárňujícího Zygmunta, bezskrupulózního udavače za každého režimu.“

Co vás čeká při návštěvě inscenace **Naše třída** a co od její návštěvy můžete čekat vy, shrnuje **Jan Kerbr** v závěru své recenze následovně:

„Jde o typ inscenace, před jejímž zhlédnutím se opravdu nehodí přát ‚hezkou zábavu‘, jak se občas přihodí divákovi, mířícímu na tragédii (v Ostravě se tak neděje). Takto drtivé a nepohodlné připomínání neuralgických momentů historie, zpytující ovšem také křehkost dobra v člověku při vypjatých a fatálních situacích, ať už dějinami podmíněných, či pouze privátních, má své oprávněné místo v instituci nesoucí hrdé označení Národní divadlo.“

A pokud Vás ani toto ještě stále o návštěvě nepřesvědčilo, mějte na paměti slova **Marti** na Jirouška, jež zazní v závěru recenze pro internetový deník Ostravan.cz:

„Návštěva Naši třídy se nepochybně rovná jednomu z nejsilnějších divadelních zážitků roku.“ (sv)

PREMIÉRA

Eugène Ionesco (1909–1994)
KRÁL UMÍRÁ
Groteska o rozpadu jednoho světa

Premiéra 24. ledna 2019 v 19.00 hodin
v Divadle „12“

Reprízy 28. 1. (19.00), 30. 1. (19.00),
6. 2. (19.00), 9. 2. (19.00) a 28. 2. (19.00)
v Divadle „12“

Překlad **Milena a Josef Tomášková**
Režie **Vojtěch Štěpánek**
Dramaturgie **Sylvie Vůjtková**
Scéna **Milan David**
Kostýmy **Marta Roszkopfová**
Výběr hudby **Vojtěch Štěpánek**

Osoby a obsazení:
Bérénger I., král **František Večeřa**
Královna Markéta, starší královna **Anna Cónová**
Královna Marie, mladší královna **Petra Lorencová**
Julinka, hospodyně a ošetřovatelka **Renáta Klemensová**
Lékař, zároveň kat a astrolog **Tomáš Jirman**
Stráž **Jiří Sedláček**

Král umírá, napsaný v roce 1962, bývá řazen mezi **Ionescovy** nejvýznamnější divadelní hry. Pomyslně jej předčí snad jej *Plešatá zpěvačka* a *Židle* – ostatně inscenace obou těchto textů jste mohli vidět v posledních patnácti letech v Komorní scéně Aréna. Formálně však tyto texty tolik společného nemají. *Plešatá zpěvačka* je velmi hravá a „absurdní“ zejména v úrovni

V popředí František Večeřa jako král Bérénger I.

Foto Radovan Štátný

Jestli tě to překvapilo, je to tvoje chyba, měl ses připravit, měls na to myslet od samého začátku, pět minut každý den. Pět minut denně, to není moc. Později deset minut, pak čtvrt hodiny, pak půl hodiny. Tak si člověk pomalu přivykne...

jazyka, samotný rozhovor je vyplněn frázemi z jazykových příruček a jako diváci se stáváme svědky konverzace pro konverzaci, jež pozbývá jakéhokoli sdělení. V *Židlich* zas stárnoucí pár vítá zástupy neviditelných hostů, jimž se chystá Stařeček přednést zcela zásadní projev, kterým zodpoví základní otázky lidské existence... Díky neviditelným posluchačům, jimž slouží pro diváka prázdné židle, je scénická absurdita pro diváka přímo očividná. Jak však jeden z králů absurdní dramatiky pracuje s absurditou ve hře *Král umírá*?

Základním východiskem je autorova práce s časem – král Bérénger I. se na samotném začátku představení dozvídá, že jeho čas je již sečten a do konce představení (tzn. do půldruhé hodiny) zemře. Během oné půldruhé hodiny si tak titulní postava prochází nezbytnými fázemi na své cestě ke smrti – popíráním, vzdorem, sebelítostí, posledním vzedmutím k boji až po samotné smíření. A tak i král ve vší své velikosti umírá úplně stejně jako ten nejposlednější chudák – ostatně „každý umírající umírá poprvé“. **Ionescova dramatická báseň o tom, že „není velkých konců“, zobrazuje konec životní cesty každého člověka prostřednictvím metaforického obrazu krále, s nímž umírá i celé jeho království.** Tak jak

jeho biologické hodiny odtikávají každou vteřinu do nevyhnutelného konce, drolí se s každou další vteřinou celý jeho svět kousek po kousku do propasti. Mizí slunce, voda, země i hvězdy. Jako je samo umírání soubojem života a smrti o definitivní nadvládu, jsou královny poslední chvíle soubojem mezi dvěma královnami – mladší královnou Marií, která se ho zoufale snaží udržet při životě, a starší královnou Markétou, která se mu snaží nezbytný odchod ulehčit. Vždyť ani lékař nedokáže léčit, ale pouze popravovat (je rovněž katem) a coby astrolog číst v hvězdných znameních nevyhnutelnost osudu a konečnost lidského života...

Česká premiéra hry *Král umírá* se uskutečnila již v roce 1964 v Divadle E. F. Buriana, další jevištní uvedení (krom studentské inscenace brněnské režisérky Evy Tálské ještě na JAMU v roce 1966) na sebe však nechalo čekat takřka tři desetiletí, až do roku 1991, protože byl Eugène Ionesco jako autor zakázán. Za posledních dvacet let se tato hra na českých jevištích objevila celkem čtyřikrát, z toho dvě inscenace byly studentské. **Naše inscenace bude tedy nejen první inscenací této hry v Ostravě, ale zároveň i vůbec první inscenací tohoto významného autora v NDM za celých 100 let!** (sv)

PREMIÉRA

Robin Hawdon (1939)
DOKONALÁ SVATBA
Když nešlil nevěsta, ale ženich

První uvedení 3. února 2019 v 15.00 hodin,
premiéra 7. února 2019 v 18.30 hodin
v Divadle Jiřího Myrona

Reprízy 9. 2. (18.30), 12. 2. (18.30)
a 28. 2. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Překlad **Jan Šotkovský**
Režie **Janusz Klimsza**
Dramaturgie **Adam Gold**
Scéna **David Bazika**
Kostýmy **Marcela Lysáčková**

Osoby a obsazení:
Ráchel, nevěsta **Izabela Firlová**
Bill, ženich **Petr Panzenberger**
Tom, svědek **Ivan Dejmal**
Judy, mladá dívka **Kateřina Vainarová**
Julie, pokojská **Lada Bélašková**
Dafné, matka nevěsty **Pavčina Kafková**
Ředitel hotelu **Vladimír Čapka**

Již nyní se diváci NDM mohou těšit na novinku činohry NDM, kterou bude současná bláznivá situační komedie **Dokonalá svatba**. Premiéra proběhne ve čtvrtek 7. února v Divadle Jiřího Myrona.

Návrhy kostýmů Marcely Lysáčkové – Ráchel, Bill, Tom, Judy, Julie, Dafné, Ředitel hotelu

Autorem této svižné hry plné fatálních záměn, nečekaných situací, (často nepřehledného) humoru a romantických tónů je zkušený britský herec, dramatik a spisovatel **Robin Hawdon**. Hra se dočkala již několika set uvedení po celém světě, což svědčí o jejím výrazném hereckém potenciálu a divácké úspěšnosti, již bude moci stvrdit také Hollywoodem připravovaný film, do něhož by měla být Hawdonova hra převedena. Činohra NDM uvádí text v překladu Jana Šotkovského, který hru přeložil v roce 2010 pro její uvedení v Městském divadle Brno.

Výchozí zápletky celé komedie je poměrně jednoduchá. Je pozdní ráno a v novomanželském apartmá britského hotelu se probudí ženich Bill po noci, z níž si nic nepamatuje, s dívkou, jejíž jméno nezná a o níž ani neví, jak se do jeho postele dostala. Ukazuje se, že Billova rozlučka se svobodou, která se shodou okolností rovněž konala v tomto hotelu, byla bujařejší, než by kdo očekával. Nyní však nezbyvá než dívku co nejrychleji ukrýt do koupelny, neboť do apartmá jistě každým okamžikem dorazí nervózní nevěsta Ráchel s matkou, aby se připravily na samotný svatební obřad. Naštěstí ještě před Ráchel přichází svědek Tom, aby zjistil situaci po náročné noci a dokončil přípravy obřadu a svatební hostiny. Bill s Tomem se rozhodnou, že neznámou dívku budou v případě nutnosti vydávat za pokojskou. K jak překerní situaci ovšem dochází, když do apartmá vstupuje pokojská Julie, aby jej uklidila! A aby toho nebylo na Billa málo, postupně se ukazuje, že se ona neznámá dívka s Tomem zná lépe, než si původně myslel...

Dokonalá svatba je bravurním dílem současné britské frašky, v níž se v mistrné dávkované míře spojují prvky konverzační i situační komedie, v tomto případě navíc umně doplněné o motivy romantické lásky, jež je však přímočaře stavěna na hlavu nebo slouží jako výchozí bod pro nové, nečekané komické zápletky. Vše v této komedii záměn, lží

a nedorozumění spěje k nevyhnutelné katastrofě, každá nová naděje na záchranu neúnosné situace selhává s příchodem toho, kdo především neměl vstoupit, a se zmínkou o něčem, co nejvíc ze všeho nemělo zaznít.

Jak již bylo zmíněno, situační komedii **Dokonalá svatba** uvádíme v překladu **Jana Šotkovského**, režisérem inscenace je **Janusz Klimsza**, dramaturgem pak **Adam Gold**. Scénografické řešení britského romantického novomanželského apartmá vytvoří **David Bazika** a návrhy kostýmů **Marcela Lysáčková**. V inscenaci se můžete těšit na oba nové herecké členy souboru činohry; **Petr Panzenberger** se představí jako ženich Bill, **Kateřina Vainarová** jako dívka Judy. Zachránit celou situaci bude pomáhat **Ivan Dejmal** v roli svědka Toma, trochu pomáhat a trochu zase nebude **Lada Bélašková** jako pokojská Julie a šileť v předsvatebním shonu bude **Izabela Firlová** jako nevěsta Ráchel společně s **Pavčinou Kafkovou** jako Dafné, matkou nevěsty. Aby toho nebylo málo, z malé katastrofy se stane ještě větší potě, co začne vše zachraňovat **Vladimír Čapka** v roli Ředitele hotelu. (ag)

S blížící se premiérou situační komedie *Dokonalá svatba*, již budou moct diváci v Divadle Jiřího Myrona poprvé zhlédnout 3. února 2019, představujeme staronovou členku naší dámské herecké šatny **Kateřinu Vainarovou**, která se v této inscenaci objeví v postavě Judy.

Kateřina se narodila v roce 1979. Po maturitě na jazykovém gymnáziu se vydala studovat herectví na brněnskou JAMU, kterou absolvovala roku 2002. Během posledního ročníku se stala členkou našeho souboru. V roce 2008 divadlo vyměnila za mateřské povinnosti. Nyní, po 10 letech, jsme rádi, že ji můžeme opět přivítat zpět do našich řad. V dobách svého prvního angažmá mohla diváky NDM zaujmout mimo jiné jako něžná Markétka v inscenaci *Můj boj (Mein Kampf)*, bouřící se zamilovaná Adéla v inscenaci *Dům Bernardy Alby* nebo jako Sally Bowles v inscenaci *Cabaret*. A protože se na jevišti NDM objevila nejednou i v době své „rodičovské pauzy“, diváci si na Kateřinu vzpomenu jako na temperamentní mexickou služebnou Maríu v inscenaci *Je úchvatná!*, na Natálii v *Kuřáčkách* nebo na Viki Muchovou v muzikálu *Donaha! (Hole dupy)*.

Kromě postavy Judy, jež obrátí celou *Dokonalou svatbu* vzhůru nohama, diváci

Magda v inscenaci KOUZELNÍK Z LUBLINU (NDM, 2003)
Foto Josef Hradil

Kateřina Vainarová – recyklovaná tvář dámské šatny

Kateřinu v sezóně 2018/2019 mohou vidět jako Rybářovou v *Roku na vsi*, ve druhé polovině sezóny pak jako nevěrnici Loru v *Opilých* a učitelku Praskovju v *Rádcí*. Se začínajícími zkouškami *Dokonalé svatby* jsme Kateřině položili několik otázek.

Vzpomeneš si na svoji vůbec první roli, kterou jsi v NDM ztvárnila?

Vzpomenu. Rok 2002. Postava Rosaury v Calderónově hře *Život je sen*. První zkušenost s velkým jevištěm. Nemohla jsem si zvyknout na tzv. myroňácký oblouček... pořád jsem chtěla chodit při dialogu ke kolegům rovně a pořád mi to zakazovali.

Jako interní herečka se do souboru činohry vracíš po deseti letech. Jak myslíš, že ses herecky za tu dobu změnila, posunula?

Recyklovaná herečka... jsem šetnější k přírodě (*úsměv*). Změnila...? Zestárla. Zklidnila. Uvolnila. Přestala si tahat role do života. Tak už vím, že co nejde hned, půjde později, anebo to má být jinak. Bývala jsem vzteklá, když mi něco nešlo napoprvé tak, jak jsem si představovala. Taková marnivá touha po vlastní dokonalosti. Tak to je snad pryč. A jak jsem se posunula? To asi posoudí ten, kdo se dívá, já se „vidím“ jen zevnitř.

V probíhající sezóně už máš za sebou premiéru *Roku na vsi*, kde hraješ postavu Rybářové, ženy Cyrila Rybáře. Jak tuto svoji postavu vnímáš? Jak náročné bylo ji zkoušet?

Po rolích energických žen jsem se těšila na opak. Rybářka byla trochu oříšek, protože toho moc nenamluví, tak jsem chvíli tápala, než se mi začal skládat nějaký obrázek. Hledala jsem ji v knize, googlila, ale nikde nic moc... prostě jako by nebyla důležitá. Což mi nakonec dalo klíč k postavě. Ona sama se necítí důležitá. Nechá manžela, aby rozhodl o všem podstatném. Párkrát se zkusí ozvat, ale stejně se nechá zahnat do kouta, umlčet, uchlácholit. Pro mě celou dobu vnitřně umírá. Nechtěně těhotenství dcery, manželova nevěra, jeho útěk s milenkou, exekuce, smrt vnoučete, sebevražda Rybáře... Neukotvené se v tom víru točí a věci se dějí tragickým samospádem. Pro ten těžký příběh jsem ráda za každý humorný moment, který se do jednání vloudí. A s kolegy z „Rybářovic rodinky“ jsme vymýšleli různé kravinky v zákulisí, aby na nás deprese nemohla.

Jaký divadelní žánr tě baví více? Vní máš samu sebe spíše jako komediální typ, nebo raději hraješ charakterní dramatické ženské hrdinky?

Nejdůležitější je pro mě společná vibrace. S tématem. S režisérem. S kolegy. Vždy aspoň s jedním elementem té trojice. Miluji chytré komedie a smích z hlediště. Zároveň miluji mudrování o životě i smrti, silné příběhy a relativitu pravdy. Hledám cestu, jak každou svou „hrdinku“ pochopit a mít ráda. Takže jakýkoli žánr zkouším, vždy se pídím po tom, co a proč mě bude bavit.

Rosaura v inscenaci ŽIVOT JE SEN (NDM, 2002)
Foto Josef Hradil

S jakými typy režisérů pracuješ raději? S těmi, kteří mají jasnou konkrétní představu, nebo s těmi, kteří dávají herci větší volnost?

Na herecké práci mám nejraději to spektrum možností. A to platí i pro práci s režiséry. Nejdůležitější pro mě je, když na sebe s režisérem takzvané slyšíme. Což znamená, že když režisérovi věřím a vím, že se na věc díváme stejně nebo podobně, umím se nechat vést, a přesto si najít vlastní svobodu. Bouřím se dnes už zřídka... anebo mám na režiséry štěstí (*úsměv*). Když vím, že má jasnou představu o celku, cítím se uvnitř svobodně.

Činohra hraje na všech jevištích, která má NDM k dispozici. Zkoušíme a hrajeme v DJM a v DAD, stejně jako v komorním Divadle „12“ (nebo dříve ve zkušebně DAD). Ve kterém z divadelních prostorů se cítíš jako herečka lépe? Spíše na velkém jevišti, nebo v komorním studiu?

Každé téma, každá role potřebují někam zasadit. Každý divadelní prostor s sebou nese použití jiných hereckých prostředků. A tak zase neumím odpovědět buď a medo – to říká můj čtyřletý syn místo „nebo“

Sally Bowles v inscenaci CABARET (NDM, 2007)
Foto Josef Hradil

(*úsměv*). Jsou role, kterým sluší velké jeviště, a role, které se lépe hrají komorně, protože vynikají jejich intimita. Baví mě obojí. *Kuřáčky* jsme uváděli ve zkušebně. Natálie, kterou hrají, není plachá, tichá, je to ztělesněné sebevědomí. Takže se v menším prostoru musím krotit. Když jsme stejnou inscenaci několikrát hráli v DAD, vyzkoušela jsem si prostorový rozdíl v jedné postavě... a musím říct, že si Natálka větší scénu uměla víc vychutnat. Rybářka z *Roku na vsi* by se mi možná jednodušeji hrála na menší scéně, protože drží většinu pocitů v sobě a velká gesta k ní moc nepatří. O to výrazněji proto musím hrát napětí, a stejně nevím, zda je to v Myronu vidět (*smích*). Na druhou stranu nás s emocionálně exponovanými momenty režisér Vojta Štěpánek posílá dozadu k železné oponě, kde nemusím energii tolik kontrolovat, takže může vyniknout má divadelní oblibenost – kontrast. Vždycky jde ale o celek a o to se do něj zasadit.

Jaký byl tvůj nejintenzivnější divácký divadelní zážitek? A proč?

Intenzivních divadelních zážitků mám více. Většinou souvisely s fází vývoje, v níž

Jako Maríu s Cosmou McMoonem (Ivan Dejmal) a Florence Foster Jenkinsovou (Alexandra Gasnářková) v inscenaci JE ÚCHVATNÁ! (NDM, 2016)
Foto Radovan Štátný

jsem se právě nacházela. Třeba. Je mi asi sedm. Čapková *Matka* kdesi na „základce“ v „kulturáku“. Myslela jsem, že je to doopravdy... vůbec jsem nechápala, jak ta paní mohla poslat všechny své syny umírat do války, a ještě nám o tom vyprávět! Dále. Puberta... *Milá sedmi loupežníků* v Divadélku Jesličky... jednu roli tam hrálo asi pět hereček, každá jiná, dohromady jedna žena-dívka, ve všech svých podobách. Díky tomuto představení asi dělám divadlo. Později během průletu JAMU to byla inscenace *Na cestě* v Divadle v 7 a půl... protože Kerouac. Po *Maryše* Zuzany Stivínové v režii J. A. Pitínského jsem několik hodin mlčela, než jsem celý ten zážitek byla schopná vstřebat. Měla úžasnou energii na jevišti. Další zážitek jsem měla v Portugalsku na nočním představení *Snu noci svatojánské* v různě nasvícené zámecké zahradě se stromy, vodními jeskyněmi a polorozpadlými věžemi. Putovali jsme prostorem a provázel nás Puk. Divadelní mystika na dotek. Po příchodu do Ostravy *Caligula*... tu inscenaci jsem viděla asi desetkrát. Taký *Edith a Marlene*... díky alternaci jsem viděla inscenaci, ve které i hrají, což se mi stane málokdy.

Jako Markétka s Herzlem (Jan Hájek) v inscenaci MŮJ BOJ (Mein Kampf) (NDM, 2004)
Foto Josef Hradil

Vidět kus zvenku i zevnitř. V generálkovém týdnu jsem byla navíc čerstvě těhotná, nikdo to ještě nevěděl, a hormony zněkolicanásobily vše, co se na jevišti dělo. Měla jsem pocit, že jsem svědkem zázraku. Dále třeba *Up and down* Cirkula La Putyka. A tak bych mohla pokračovat. Mám prostě divadlo a jeho magii ráda. Miluji, když mě dokáže vtáhnout do jiných světů. A to nemluví o *Mistrovi a Markétce* v šapitó Teatra Tatra, to bylo... prostě mega.

Nemůžu se nezeptat na otázku, která u herců a hereček často vzbuzuje rozpaky. Máš nějakou vysněnou postavu, kterou by sis ráda zahrála?

Ano, všechny (*úsměv*). Ale konkrétně třeba Kateřinu ze *Zkrocení zlé ženy*. Ta mě baví, jak se brání a neubrání.

Kdybys mohla strávit jeden den na jakémkoli místě na Zemi, kde a s kým by to bylo?

S mou maminkou v jakémkoli časoprostoru. S bratrem mého dědečka Arthurem Breiským v Praze v roce 1905. Nebo s Nikolou Teslou v rumunských horách. Hm, vidím, že hlavně putuji časem (*úsměv*). Živě nechávám náhodě... Přijde, kdo má. Jde jen o to plout na vlně synchronicity a umět se naladit na zdroj.

V jakých inscenacích mimo NDM mohou diváci vidět?

Ještě chvíli budeme hrát s kolegy z Komorní scény Aréna a Divadla Petra Bezruče mého oblíbeného *Boha masakru* v Divadle Mír. A krásně si zablnu v parodii na western *Bob musí zemřít* ve Staré aréně. A trochu z ruky, v Olomouci, hrajeme komedii „pro dámy“ *Vzpoura nevěst*.

Děkují za rozhovor a přeji dostatek tvůrčí energie do další práce! (ag)

ZPRÁVY Z ČINOHRY

Nově otevřené **Divadlo „12“** se během podzimu již pěkně rozjelo, jak jste si jako naši věrní návštěvníci sami mohli povšimnout... Ze zkušebny Divadla Antonína Dvořáka jsme do prostoru nového komorního divadla přenesli již čtyři inscenace:

Robert Finta (Christopher) a Lada Bélašková (Siobhan) v inscenaci **PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM** (NDM, 2017), která se navrací na náš repertoár Foto Radovan Štátný

Sex, drogy a hafo prachů, Teror, Řeči léčí a Ted mě zabij. Pokud jste snad zatím nestihli vidět naše soudní drama **Teror**, máte v lednu poslední příležitost do konce této sezóny! Pak se totiž **Teroru**, stejně jako inscenace **Řeči léčí**, která měla poslední reprízu v této sezóně v prosinci, dočkáte až v sezóně 2019/2020.

Inscenace však nebudou jen ubývat, ale samozřejmě i přibývat! Ve čtvrtek 24. ledna se dočkáte první původní „dvanáctkové“ premiéry, kterou bude Ionescova absurdní hra se smrtí **Král umírá** v režii šéfa činohry Vojtěcha Štěpánka. V únoru se pak na repertoár vrátí po delší odmlce oblíbená inscenace **Podivný případ se psem**, rovněž v novém „dvanáctkovém“ kabátě! Kdo jste ji snad ještě nestihli, opravdu neváhejte – budete mít totiž příležitost jen do konce této sezóny!

Odchody a návraty či zkrátka změny v repertoáru se však netýkají jen Divadla „12“, ale i našich dalších scén. V úterý 8. ledna se takřka po osmi letech definitivně rozloučíme s oblíbenou inscenací hranou v Divadelním klubu Divadla Jiřího Myrona, kde se **Moskva → Petušky** dočkala krásných 80 repríz! O čtyři dny později, v sobotu 12. ledna, v Divadle Jiřího Myrona naposledy prožijeme příběh

V Divadelním klubu se rozloučíme s inscenací **MOSKVA --> PETUŠKY** (NDM, 2011) – Lada Bélašková (Ona), Tomáš Jirman (Venečka) a Jan Fišar (Tupec) Foto Radovan Štátný

Sissi (Útěk Alžběty Rakouské), kde je představitelkou titulní role Pavlína Kafková, jež právě na předposlední repríze 21. prosince oslavila krásné životní jubileum, k němuž dodatečně gratulujeme! Kdyby se vám po tomto výčtu snad zdálo, že se v lednu jen loučíme, nepodléhejte skepsi! Již v úterý 15. ledna totiž na jevišti Divadla Antonína Dvořáka po takřka tři čtvrtě roce znovu přivítáme Alexandru Gasnářkovou převtělenou do nejhorší operní zpěvačky všech dob Florence Foster Jenkinsové – zaručujeme, že **Je úchvatná!** a vy se budete královsky bavit. (sv)

PŮL STOLETÍ HISTORIE VE TŘECH VEČERECH

Díky oslavám osmičkových výročí a projektu Ostrava 1918–2018!!!, jemuž vděčíme i za finanční podporu poskytnutou statutárním městem Ostrava, mohli jsme ve třech podzimních večerech představit tři současné české hry reflektující naši moderní historii a zejména výroční roky 1918, 1948 a 1968 formou scénických čtení, jejichž režie se chopili tři různí režiséři. Na jevišti Divadla „12“ jste tak v hrách Václava Havla, Tomáše Vůjtky a Karla Steigerwalda pod taktovkou Pavla Gejguše, Vojtěcha Štěpánka a Tomáše Jirmana mohli vidět nejen herce činohry NDM, ale kolegiálně nás svou účastí podpořili i herci z Komorní scény Aréna, Divadla Petra Bezruče, Divadla loutek Ostrava, studenti Janáčkovy konzervatoře či kolega ze souboru opereta/muzikál Pavel Liška. Vůbec poprvé se na ostravském jevišti objevil Ivan Řezáč, herec Divadla na Vinohradech, a stejně tak jste mohli v rolích herců vidět i režiséra a uměleckého šéfa Staré arény Pavla Gejguše či dramaturgyni Sylvii Vůjtkovou, kteří se na jevišti běžně neobjevují. Tři autoři, tři režiséři, dva výtvarníci, devatenáct

herců a půl století české historie – to vše ve třech večerech! Děkujeme všem, kdo

jste u toho byli s námi a připomněli si více i méně známé kousky našich dějin. (sv)

Anna Cónová (Herečka), Pavel Gejguš (Herec), Vojtěch Johanik (Scheiner) a Robert Finta (Tusar) ve scénickém čtení **ŽITRA TO SPUSTÍME** (NDM, 2018) Foto Radovan Štátný

PŘIPRAVUJEME

Ivan Vyrypajev (1974)

OPILÍ

Pravdomluvní, jak zákon káže

Premiéra 16. března 2019 v 19.00 hodin v Divadle „12“

„A každá událost v mém životě bude od této chvíle úplně jiná, protože teď vím, že všechno kolem mě je obklopeno láskou. Neviděla jsem to, protože jsem nemilovala. Připadalo mi, že kolem mě je jen hovno, jen samý sračky a spousta neštěstí. Viděla jsem jen ty sračky, měla jsem pocit, že celá tahle země je v jedný velký sračce. Všude to pro mě bylo nesnesitelný, říkala jsem si, že v ničem není ani zlomek smyslu, ale teď vidím, že je, Gustave. Smysl je v lásce, Gustave. Není důležitý, jak je svět, důležitý je, jestli jsi schopnej milovat, nebo ne. Není důležitý, jak je život, důležitá je jen láska. Jenom láska je důležitá, nic jiného. Jestliže miluješ, tak žiješ, a jestli ne, tak jsi jen kus zasranýho polystyrenu, nic víc. Buď jsi v lásce, nebo v hovně, rozumíš mi, Gustave?“

Ivan Vyrypajev, jeden z nejvýznamnějších a nejplodnějších ruských soudobých dramatiků, sám říká: „**Dobrou hru nedělá jen aktuální téma, dobře sestavený příběh a kvalitně napsaný text. Dobrá hra je především způsob, jak existovat na jevišti, a systém komunikace s divákem.**“ A nutno uznat, že jako autor se touto poučkou i sám řídí. Vy

Renáta Klemensová, Lucie Končoková a Petr Houska na vizuálu inscenace Foto David Turecký

budete mít možnost se o tom přesvědčit již od poloviny března v komorním Divadle „12“.

Během jedné noci se seznámíme celkem se 14 postavami, které mají společnou jednu jedinou věc. Jsou naprosto, ale naprosto opilí. Nejedná se však o žádnou sondu do života alkoholiků, tato situace je u nich spíše ojedinělá (alespoň v oné míře, jakou ji máme možnost coby diváci sledovat). Vyrypajev totiž onu opilost nevolí jako téma, nýbrž jako prostředek, který umožňuje jeho postavám vymanit se ze stavu věcí. Je to opilost, která jim

otvírá oči, ústa a srdce. Opilost, kvůli které už ani nestojí na nohou, a přesto díky ní mohou poprvé v životě prozívat a konečně vzít svůj život do vlastních rukou. Zhroucení v louži uprostřed noční ulice konečně můžeme pohlédnout do tváře samotného Boha.

Obraz života ve vší jeho tragikomičnosti pro vás nastuduje u nás již známý režisér **Lukáš Brutovský** ve spolupráci s dramaturgyní **Sylvii Vůjtkovou**. Výtvarníkem scény bude **Juraj Kuchárek** a kostýmní výtvarnicí **Zuzana Hudáková**. (sv)

OSTRAVA V PRAZE 2018

Ostrava v Praze představila skvělé divadlo

V Ostravě se dělá skvělé divadlo! Důkazem jsou herecké i divadelní ceny také pro naše divadlo, členy a inscenační týmy jednotlivých souborů NDM. Jednou za rok tvorbu svých divadel představuje v hlavním městě v jediném týdnu také jejich zřizovatel – město Ostrava. Letošní divadelní festival **Ostrava v Praze** se konal od 1. do 8. listopadu v Divadle pod Palmovkou, Divadle Komedie a Divadle v Celetné. **Většina představení byla vyprodaná. Na večery ostravských divadel přišlo přes 2 500 diváků.**

Národní divadlo moravskoslezské opět vybralo reprezentativní inscenace. Zahajovací večer patřil opeře Gioacchina Rossiniho **Lazebník sevillský!!!** v režii Ondřeje Havelky s libretem přebásněným Jaromírem Nohavicou. Ostravský humor pražské publikum velmi pobavil a v Divadle pod Pal-

movkou bylo téměř vyprodáno. Opera NDM připravila zájezdovou verzi a plánuje s touto výpravou i další představení mimo Ostravu.

Festival Ostrava v Praze zahájili společně tehdejší primátorka Prahy Adriana Krnáčová a primátor Ostravy Tomáš Macura Foto Jan Čeleda

Obrovský zájem pražských diváků a velký aplaus – to bylo „úzdavné operum“ Jaroslava Duška, Ondřeje Smeykala a Maria Buzziho s názvem **L2: Brána života!**, které vypráví příběh o samoumrazení německého spisovatele a aktivisty Clemense Kubyho. Bylo zcela vyprodáno týdnů dopředu!

Činohra NDM nabídla v Praze poslední premiéru minulé sezóny – výběr z monologů Erica Bogosiana s názvem **Sex, drogy a hafo prachů**, které nyní hraje s úspěchem v novém Divadle „12“. To nejlepší z bienále festivalu Dny nové opery Ostrava (New Opera Days Ostrava / NODO; pražský večer byl nazván **Opera? Opera!!!**) přivezlo do Divadla Komedie v Praze Ostravské centrum nové hudby spolu s NDM. Zazněla díla Petra Kotíka, Juliuse Eastmana a Salvatoreho Sciarrina.

Město Ostrava reprezentovaly na přehlídce také Komorní scéna Aréna, Divadlo Petra Bezruče a Divadlo loutek Ostrava.

(šs)

Proběhl 22. ročník Festivalu ostravských činoherních divadel OST-RA-VAR

Již po **dvaadvacáté** proběhl na přelomu listopadu a prosince Festival ostravských činoherních divadel OST-RA-VAR. Festival OST-RA-VAR je určen výhradně profesionálním divadelním teoretikům i praktikům, stejně jako studentům vysokých divadelních škol (praktických i teoretických oborů). **Na základě výjimečného spojení profesionálů a studentů při společné reflexi zhlédnutých inscenací pak během festivalu vzniká jedinečný prostor, v němž dochází ke sdílení podnětných myšlenek o divadle a k rozvíjení úvah nad ním.**

Pestrá divadelní přehlídka, která v pěti dnech představila reprezentativní průřez činoherní tvorbou ostravských divadel za poslední rok, letos nabídla dvanáct inscenací v hlavním programu a tři inscenace v tzv. off programu (ve Staré aréně a v Absintovém klubu LES). Vedle Národního divadla moravskoslezského se na festivalu představilo Divadlo Petra Bezruče, Komorní scéna Aréna a již podruhé Divadlo Mír. Stejně jako každý rok byl ze strany odborné divadelní veřejnosti o OST-RA-VAR značný zájem, o čemž svědčí účast **celkově asi 190 studentů, teoretiků, kritiků a divadelníků z České republiky, Slovenska a Polska.**

Součástí každého ročníku jsou také **rozborové semináře**, na nichž dochází k rozborům a analýzám zhlédnutých inscenací. Nejinak tomu bylo také letos, avšak dvaadvacátý ročník byl specifický mimo jiné tím, že došlo k představení mnoha reflexí také na **festivalovém blogu**, z něhož vybíráme některá hodnocení inscenací NDM.

„Národní divadlo moravskoslezské nám připravilo pestrou, výpravně zajímavou a he-

Odborná divadelní veřejnost na jednom ze seminářů letošního OST-RA-VARu

Foto Radovan Štátný

recky silnou pout' za sebou samým, která nám snad i trochu nastavila zrcadlo.“

(Mário Drgoňa na blogu OST-RA-VARu o inscenaci *Peer Gynt*)

„Minimalistická, ale mnohoznačná scéna, skvělá práce s rekvizitou a náznakem, funkční kostýmy a vkusný výběr hudby, která dokáže podpořit atmosféru a navzdory epičnosti dostat diváka blíže k ději. Výrovnané herecké výkony, díky kterým nám byly představeny reálné (byť až neuvěřitelné) příběhy skutečných lidí. To je všechno, co text Naše třída potřebuje a inscenační tandem Klimsza – Vůjtková k němu zaujal velmi dobrý postoj.“

(Mário Drgoňa na blogu OST-RA-VARu o inscenaci *Naše třída*)

„Režijně-dramaturgická koncepce vytváří dostatečně velký prostor pro budování charakterů. Divák se stává svědkem vývoje postav, prožívá s nimi jejich malá, vítězství, ale i bolestná zklamání. Herecký soubor NDM vytváří autentický a mimořádně silný celek, reprezentující pestrou paletu lidských charakterů. (...) Režie a dramaturgie věnuje každé postavě zvláštní pozornost, díky čemuž inscenace nesklouzává do monotón-

nosti. Střídání dialogů vytváří mezi postavami potřebné dramatické napětí. Inscenace Rok na vsi v režijní interpretaci Vojtěcha Štěpánka poukazuje na neměnnost lidských charakterů a je vynikajícím příkladem toho, jak se dá zpracovat česká klasika pro současného diváka.“

(Miroslava Košťálová na blogu OST-RA-VARu o inscenaci *Rok na vsi*)

„Zřejmě nejsilnější zážitek si konečně odnáším z nově otevřené komorní scény Národního divadla moravskoslezského Divadla „12“, a sice z představení Teror, jehož silné společenské téma a rozporuplné divácké přijetí, spolu s pesimistickým výsledkem diváckého hlasování, jímž představení končí, ve mně budou ještě dlouho rezonovat.“

(Kateřina Kykalová na stránkách Divadelních novin o představení *Teror*)

Doufám, že nejen výše uvedená hodnocení se stanou inspirací pro návštěvu některého z představení činohry NDM také pro všechny diváky ostravské. S těmi „ostravovskými“ zase za rok na viděnou!

(ag)

OSTRAVA!!!

Návštěvníci OST-RA-VARu před festivalovým představením v Divadle „12“

Foto Radovan Štátný

Debaty na seminářích letošního OST-RA-VARu

Foto Radovan Štátný

balet

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2018/2019

VZLETY A PÁDY

Tanec za hranicí snů

Křídla z vosku / Wings of Wax

Choreografie: Jiří Kylián

Hudba: Heinrich Biber, John Cage, Philip Glass, Johann Sebastian Bach

Alice

Choreografie: Denis Untila & Michelle Yamamoto

Hudební koláž

Útěk obra / Humpback Runner

Choreografie: Jiří Pokorný

Hudební koláž

Česká premiéra 15. listopadu 2018 a druhá premiéra 17. listopadu 2018 v Divadle Jiřího Myrona

Arturs Maskats (1957)

NEBEZPEČNÉ ZNÁMOSTI

Lehkavá hrátka s láskou

Choreografie a režie: Krzysztof Pastor

Hudební nastudování: David Švec

Libreto: Arturs Maskats, Krzysztof Pastor

Premiéry 7. a 9. března 2019 v Divadle Antonína Dvořáka

MYSLÍM, TEDY JSEM II. / Cogito, ergo sum II.

Večer mladých choreografů

Premiéra 25. června 2019 v Divadle Antonína Dvořáka

Balet NDM je na Facebooku:
Balet Národního divadla moravskoslezského

Balet NDM je na Instagramu:
baletndm

VZLETY A PÁDY – choreografie KŘÍDLA Z VOSKU – Sergio Méndez Romero a Sawa Shiratsuki

Foto Martin Straka

Sergej Prokofjev
POPELKA
 Choreografie: Paul Chalmer
 Dirigent: Jakub Klecker / Robert Kružík / Jan Šrubař
6. 1. (16.00) – naposledy v sezóně

Ástor Piazzolla – Tom Waits – Pérez Prado
ALL THAT JAZZ, ROCK, BLUES
 Choreografie: Regina Hofmanová, Johan Inger, Itzik Galili
15. 1. (10.30), 15. 1. (18.30), 17. 1. (10.30), 17. 1. (18.30), 18. 1. (18.30)

Jan Kučera
TRÍ MUŠKETÝŘI
 Choreografie: Paul Chalmer
 Dirigent: Jan Kučera / Maroš Potokár
30. 1. (18.30), 31. 1. (18.30), 3. 2. (16.00), 5. 2. (18.30), 6. 2. (18.30) – naposledy v sezóně

ÚVODY K BALETNÍM INSCENACÍM!

U inscenací *Popelka*, *All That Jazz*, *Rock, Blues* a *Trí mušketýři* se můžete těšit na dramaturgické úvody, které se konají půl hodiny před představením. Dramaturgické úvody vám přinesou spoustu zajímavých informací, ať už ze zákulisí inscenace, nebo z historie baletu.

TIP ŠÉFKY BALETU

TRÍ MUŠKETÝŘI

Trí mušketýři jsou nesmrtelná klasika, která už léta baví mladší i starší diváky. Filmové zpracování jistě znáte, tak co si zajít na to baletní s hudbou Jana Kučery a v choreografii Paula Chalmera? Vstupte společně s Alexandrem Dumasem do intimních zákoutí královny Anny Rakouské a vévody z Buckinghamu a pobavte se neobyčejným životem královských mušketýřů a jejich osudy. **Inscenace, jejíž světová premiéra se uskutečnila v Ostravě, se stala ověřeným hitem nejen v našem kraji, ale také v Lotyšské národní opeře a baletu, kde byla také úspěšně uvedena.**

Lenka Dřímlová

„Mám obrovskou radost z úspěchu našich tanečníků a z jejich odvahy se zúčastnit. Znamenalo to najít si volný čas na nastudování povinného repertoáru pro soutěž. Jejich obrovská píle a vášně pro tanec byla skvěle zhodnocena, a to vždy potěší. Vůbec poprvé si naše tanečnice odnesla Grand Prix, i když v minulosti jsme už ceny v této soutěži získávali,“

Foto Martin Popelář

TRÍ MUŠKETÝŘI – Stefano Pietragalla (Vévoda z Buckinghamu) a Brittany Haws (Královna Anna Rakouská)
 Reprízy 30. 1. (18.30), 31. 1. (18.30), 3. 2. (16.00), 5. 2. (18.30) a 6. 2. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Cena Grand Prix z Mezinárodní baletní soutěže pro Sawu Shiratsuki!

Vůbec poprvé v historii Mezinárodní baletní soutěže Plzeň konané od roku 1975 si odnáší cenu Grand Prix pro absolutního vítěze sólistka baletu Národního divadla moravskoslezského.

Z VI. Mezinárodní baletní soutěže Plzeň 2018, která se pro tanečnický do 25 let konala ve dnech 6. – 9. 12. 2018 v Novém divadle v Plzni, si Grand Prix přivezla **Sawa Shiratsuki**. Členové souboru baletu NDM získali na mezinárodním klání ještě další tři ocenění: druhou cenu v ženské kategorii obdržela **Anna-Lena Uth**, v mužské kategorii **Sergio Méndez Romero**. Čestné uznání si přiváží **Koki Nishioka**. Zároveň je to vůbec poprvé, kdy ostravští tanečníci uspěli v tolika seniorských kategoriích této prestižní soutěže. Všichni naši soutěžící tančili mj. také nejnovější duety z choreografie Jiřího Kyliána *Křídla z vosku*, která je součástí inscenace s názvem *Vzlety a pády*.

„Mám obrovskou radost z úspěchu našich tanečníků a z jejich odvahy se zúčastnit. Znamenalo to najít si volný čas na nastudování povinného repertoáru pro soutěž. Jejich obrovská píle a vášně pro tanec byla skvěle zhodnocena, a to vždy potěší. Vůbec poprvé si naše tanečnice odnesla Grand Prix, i když v minulosti jsme už ceny v této soutěži získávali,“ řekla šéfka baletu NDM Lenka Dřímlová.

Vítězka Grand Prix Sawa Shiratsuki a druhý oceněný Sergio Méndez Romero

Foto Anna Rassmusen

Soutěž pořádá Taneční sdružení ČR ve spolupráci s Divadlem J. K. Tyla v Plzni a v mezinárodním formátu funguje již od roku 2003. Soutěž je konfrontací výsledků práce tanečníků a zároveň poskytuje přehled o současném stavu baletního umění v různých zemích světa. Klání se zúčastnilo celkem 78 tanečníků z Česka, Slovenska, Německa, Maďarska, Polska, Ukrajiny, Itálie, Řecka, Francie, Španělska, Ruska, Japonska a Nového Zélandu. Ukázky z klasického baletu i moderního repertoáru předvedli junioři i senioři, do finále pak postoupilo

17 tanečníků – studentů škol – a 9 členů profesionálních souborů.

Předsedou poroty byl Ivan Liška, umělecký ředitel Bavorského Junior baletu Mnichov, předseda Nadace Heinze Bosla. Dále soutěžící hodnotili profesor Pařížské opery Cyril Atanasoff, Tereza Podařilová, baletní mistr Baletu Národního divadla v Praze, vedoucí baletní mistr Finského národního baletu v Helsinkách Ingrid Němečková a umělecký šéf baletu Jihočeského divadla v Českých Budějovicích Lukáš Slavický. (red)

Vzlety a pády v kalendáři

Dne 10. prosince vydal balet Národního divadla moravskoslezského kalendář v nákladu 50 kusů. Jeho tématem je nejnovější premiéra souboru *Vzlety a pády*. Inscenace má jednotící téma – cestu za svobodou promítnutou do fantazijních tanečních příběhů.

Tři choreografie večera – *Křídla z vosku* nejslavnějšího choreografa českého původu Jiřího Kyliána, *Alice* tandemu Denis Untila & Michelle Yamamoto a *Útěk obra* Jiřího Pokorného – se objeví v kalendáři na černobílých fotografiích **Martina Straky**. Dvanáct fotografií zachycujících jedinečné okamžiky premiéry vybrali společně autor a šéfka baletu Lenka Dřímlová.

Balet NDM tak pokračuje v netradičních

a úspěšných kalendářových projektech. Zmíníme například loňské „spojení“ baletu NDM s fotbalovým klubem Baník Ostrava. Výtěžek z tohoto kalendáře podpořil Klinikum hematologie Fakultní nemocnice Ostrava.

Divadlo vydává jen omezený počet kalendářů – celkem 50 kusů, proto s nákupem neváhejte! Kalendáře jsou k dispozici v novém prodeji vstupenek v pasáži rekonstruovaného Divadla Jiřího Myrona. (red)

Marcela Benoniová hodnotí Vzlety a pády jako neuvěřitelně úspěšný taneční večer a přirovnává úroveň baletního souboru NDM k úrovni světové...

Kyliánova choreografie opět v Ostravě

Jiří Kylián, náš idol, chlouba české kultury. Vlastně nám zbývá stálá výzva jeho talent a dílo pochopit. Zbývá nám snad jen mít částečně možnost tu neuvěřitelnou výšku i hloubku, hloubku či šíři díla vnímat a pochopit Kyliánovo poselství. V tom vskutku souzní i název celé ostravské premiéry. Stále to ve zmínkách (už snad vůbec ne kritikách) potvrzujeme, tu jeho trvalou tvůrčí invenci. Snad to právo máme, opakovat se, v pokoře a obdivu k jeho dílu. Bez patosu a jednoduše řečeno, Jiří Kylián přežije nás všechny! (...)

Lenka Dřimalová, šéfka baletu Národního divadla moravskoslezského v Ostravě, ve své neobyčejné a snad i do jisté míry zarputilé vytrvalosti a schopnosti bojovat, dotáhnout svůj **baletní soubor a jeho „niveau“ na světovou úroveň**, znovu dokázala vyprodukovat neuvěřitelně úspěšný taneční večer. Jak jsem zmínila v úvodu, v prvním plánu je znovu a již po několikáté v Ostravě uvedena další Kyliánova choreografie. Tentokrát to byla **Křídla z vosku (Wings of Wax)**, původně pro Nizozemské taneční divadlo, která vznikla již v roce 1997. V České republice mají **Křídla z vosku** první uvedení. (...)

Co to vlastně pořád chceme? A potřebujeme stále někam

stoupat, vznášet se výše?

Pak si zase zákonitě přejeme vracet se dolů na zem a vrátit se i domů, do místa a pevného bezpečí. Ale i tam často můžeme cítit nejistotu, při odchodu, vzletu i návratu.

Několik tanečních seskupení, dvojic, trojic i sólových výstupů (celkem tančí čtyři páry) se postupně objevují na scéně. Všichni ve cvičebním černém kostýmu či spíše jen v jeho smutně nudném náznaku. Jak jinak, partnerina tanečních duetů Jiřího Kyliána je jedinečná, geniální umělecká kompozice. Ale tady vztahy, roztržky či rozhořčení, ale i milostné vztahy a potkávání probíhají nějak zvlášť studeně a bez silnějšího vyjádření emocí. Kde jsou a kam se ty emoce

a vzruchy poděly? Zmizely s lkarem a s jeho propastným koncem? Pádem nahoru či vzletem dolů? Ale proč? Vždyť ta zásadní dramatická situace se přece dotýká nás lidí. Pak nám chybí v této choreografii nějaké vysvětlení. Když není emocí, kterými v minulé tvorbě pan Kylián býval až přesycen, tak pohyb zaniká

v určité nudě, scénické šedi a tmavých kostýmech. I hudební výběr ze skladeb Johna Cage, Philipa Glasse, Heinricha von Bibera a Johanna Sebestiana Bacha nás nechává v temné náladě. Anebo to tak asi má být. Nejen Brueghel, ale i Kylián chtěli poukázat na lhostejnost lidí nad osudy druhých.

Noví tvůrci v Ostravě, Denis Untila a Michelle Yamamoto

(...) Oba choreografové se snaží o neotřelý pohybový slovník. *Alice* – tedy naše Alenka se skutečně pohybuje v divech. Výborná sólistka baletu **Shino Sakurado** má také

Choreografie KŘÍDLA Z VOSKU – Stefano Pietragalla a Brittany Haws Foto Anna Rasmussen

jednoznačně šanci zaujmout, protože v příběhu samotném má klíčovou i nesnadnou roli. Tančí ji a vyjadřuje moc krásně.

Jiří Pokorný v nejlepší formě

(...) Kolem určité zemské osy krouží jedna postava.

Kdo to tedy je a co vlastně chce? Chce dosáhnout snad sama sebe a snad trochu předčít svůj vlastní výkon, svůj osud?

Překoná dotyčný sám sebe?

Vytváří se a tvoří postupně mnoho situací. Nejsou choreograficky zcela převratné, ale jsou velmi spontánní. **Krásné plující taneční duety a setkávání pohybu všeho druhu. Jsou pohybově velmi bohaté, smyslné, plné vzruchů. Úžasné pohybové střety se střídají s výbojnými situacemi, leckdy nekompromisními.**

Je velmi sympatické, že choreograf **Jiří Pokorný** pana Kyliána nekopíruje. Jde si svou vlastní cestou a to je pozitivní a hlavně pro něho nadějně. Nechce opakovat, co už bylo, a chce nacházet nové způsoby tvorby, pokud tedy ještě nějaké jsou... Jistá podobnost je jen v inspiraci z nizozemských obrazů, tentokrát to byl tedy malíř Hieronymus Bosch a jeho neuvěřitelně fantaskní tvorba, která předčila věky.

Hodnocení: 90%

Marcela Benoniová:
Vzlety a pády a pády a vzlety
operaplus.cz

Minimalismus a symbolika

Věčné téma lidského života oscilujícího mezi dvěma póly – mezi vrcholy a propastmi, okamžiky absolutního štěstí a naprosté beznaděje, úspěchem a prohrou – inspirovalo první premiéru baletu Národního divadla moravskoslezského v této sezóně. Divákům se 15. listopadu 2018 poprvé představil komponovaný večer **Vzlety a pády** skládající se ze tří choreografií, jejichž tvůrci se s přehledem pohybují ve vodách světového současného tance a divadla. Neservírují sice divákům rozjásanou show plnou popisných gest, na druhou stranu je ale přivádějí k zamyšlení nad nelehkými tématy a k hledání vlastní interpretace skrze náznak a symbol.

Krása v jednoduchosti

(...) **Kylián** dokázal poetiku klasické taneční techniky přetavit ve tvary s originálními dynamickými kvalitami pohybu a jeho způsob práce zůstává pro mladé choreografy stále inspirativní.

Dokonalý soulad s hudbou a přesnost, které se ostravským tanečníkům podařilo bez velkých zaváhání naplnit, dělá z Křidel z vosku choreografický skvost. Rčení, že v jednoduchosti je krása, potvrzují i minimalistické kostýmy Joke Visser a také zvolená hudba Johna Cage, Philipa Glasse a J. S. Bacha, která choreografii dovoluje harmonicky plynout. Síly tanečníků na jevišti zůstaly vyrovnané, nikdo z nich nehrál hlavní ani vedlejší roli a zodpovědnost za výsledný dojem měl každý stejnou.

Svět za zrcadlem

Druhou choreografií večera se stala **Alice** tvůrčí dvojice **Michelle Yamamoto a Denise Untily**. (...) Předobrazem jim byla známá **Alenka v říši divů** Lewise Carrolla, avšak příběh přenesli do reálného života, který není pohádkový, nablýskaný ani rozdivádněný, ale hodně často šedivý, tísnivý a matoucí. Je to něco, co zná každý z nás, a proto se můžeme ztotožnit s Alicí i situacemi, ve kterých se ocitá. Hlavní roli ztvárnila **Shino Sakurado**, která do své postavy vložila křehkost, ale i sílu a emocionalitu. Dívka doslova vhozená do cizího a nepřátelského světa, v němž se ztrácí uprostřed davu šedivých postav, se upíná na výrazné charaktery, které potkává. Houseňák (tančí **Stefano Pietragalla**) je v tomto tanečním kusu charismatický muž, který Alici fascinuje a drží ve vztahu, ze kterého se nelze vymanit. Mohli bychom i říct, že je to taková machistická postava, kterých ani

Choreografie ALICE – uprostřed Shino Sakurado (Alice) Foto Anna Rasmussen

ve skutečném světě není málo. Protiváhou je mu Kloboučník ve zdařilém podání **Barnabyho Jamese Packhama**, který nepostrádá vtip, jistou lehkováznost a uvolněnost. Deprimující svět byrokracie a arogantních bossů představuje Královna-šéfk, kterou/kterého si s gusem zahrál **Rei Masatomi**. (...)

Pohybová stránka této inscenace je divácky velmi poutavá (zajímavé dynamické změny, kombinace akademické techniky se současnými tanečními styly, dravost i plasticita) a stejně jako u předešlé choreografie se v ní o slovo hlásí minimalismus, nicméně v jiné podobě.

Hledání otázek i odpovědí

Večer uzavřelo dílo dalšího z bývalých členů Nederlands Dans Theater **Jiřího Pokorného**, který se momentálně zabývá vlastní tvorbou a spolupracuje s řadou světových souborů. (...) Tanečníci a tanečnice v šedavých kostýmech (až na červené ponožky) „migrují“ prostorem, občas však zamrzají v živých obrazech, nebo se naopak zrychlují, těkavě krouží kolem jeviště, rozdělují se a zase spojují jako jedna hmota. Důležitý je motiv kruhu, který se objevuje už na začátku a také na samém konci, tanečníci se pohybují v jeho středu nebo rotují po jeho obvodu. Skvělý světelný design **Loes Shakenbos** dotváří působivost scén. Hudbu vybral Pokorný také z různých stylů a spolu se skladatelkou **Yukari Sawaki** je spojili v jeden kompaktní celek, který obsahuje něžně naivní písně i tvrdé beaty. **Stejně jako v Křidlech z vosku fungovali tanečníci především jako skupina než jako sólisté a sboristé, a nutno dodat, že se nelehké choreografie zhostili s maximálním úsilím a soustředěním.**

Závěrem můžeme říci, že skutečnost, že Ostrava v poslední době zažívá příliv inscenací

kvalitních a mezinárodně uznávaných choreografů (a to i mimo Národní divadlo moravskoslezské), je velmi pozitivní a že za tímto faktem stojí práce mnoha lidí, na jevišti i mimo něj. Ostravské publikum možná ještě není tolik zvyklé na současnou choreografickou tvorbu, i Kylián jako moderní klasik může být pro mnohé novinkou. Ale jak jinak se naučit být vnímavější a otevřenější než právě návštěvou takových představení, jakými jsou **Vzlety a pády**? Diváci v nich totiž nedostanou odpověď na otázky, ale musí je sami hledat, zodpovídat a sami se také ptát. Tanečníci nejsou prezentováni jako éterické nebo hrdinské bytosti, ale jako běžní lidé, kteří podléhají gravitaci, jsou přirození, zranitelní i nedokonalí. Skrze symbol a náznak tak přichází nové možnosti interpretace, které bezpochyby rozšíří naše obzory.

Tereza Cigánková: Vzlety a pády – Minimalismus a symbolika v nové premiéře ostravského baletu
tanecniaktuality.cz

Choreografie ÚTĚK OBRA Foto Anna Rasmussen

NEBEZPEČNÉ ZNÁMOSTI

Původní balet lotyšského skladatele Arturse Maskatse (1957) a polského choreografa Krzysztofa Pastora podle románu Pierra Choderlose de Laclose

Na konci 80. let přišly na plátna kin dva filmy zpracovávající stejnou látku. V roce 1988 *Nebezpečné známosti* režiséra Stephena Frearse, o rok později pak *Valmont* Miloše Formana. Prvotní předlohou byl román francouzského autora Choderlose de Laclose vydaný roku 1782, který se skládá z rozsáhlé korespondence několika postav. Záhy po svém vydání toto dílo vyvolalo veliké pozdvižení a těšilo se obrovské popularitě, navíc bylo natolik sugestivní, že mnozí lidé tehdy věřili v pravost těchto dopisů.

A co balet? Je vůbec možné pouhým výrazem lidského těla vykreslit složité charaktery hrdinů *Nebezpečných známostí*?

Krzysztof Pastor dokazuje, že to možné je. V kompozici plastických tanečních obrazů věnovaných jednotlivě hlavním postavám je tanec skutečně dominantním výrazovým prostředkem. Atmosféru výjimečné inscenace doplňuje hudba lotyšského skladatele **Arturse Maskatse**, jenž partituru mistrně propracoval z hlediska historické stylizace. Výtvarné zpracování scény a kostýmů bude dílem **Anny Kontek**, která symbolickým způsobem navazuje na epochu de Laclose. Hudební nastudování obstará a provedení bude řídit dirigent **Jiří Habart**. (ld)

Zdroj Wikimedia Commons

Za brilantním technickým výkonem nesmí být prázdnota, zaujme mě Osobnost...

Rozhovor s Krzysztofem Pastorem

Foto Łukasz Murgrabia

Ostravskému publiku se dostane jedinečné příležitosti poznat tvorbu jedné z nejpozoruhodnějších osobností současné choreografické scény. **Krzysztof Pastor**, vynikající choreograf a umělecký ředitel Polského národního baletu, přijel koncem listopadu do Ostravy, aby vybral tanečnický do hlavních rolí baletu *Nebezpečné známosti*. Stejně jako ve filmu se v baletu představí několik postav – ješitný vikomt de Valmont, chladně manipulující markýza de Merteuil, mladistvě naivní a nezkušená Cécile de Volanges a rytíř Danceny a ctnostná a zbožná paní de Tourvel. Balet i způsob práce s tanečnicí představuje Pastor v následujícím rozhovoru... (ld)

Jak vlastně balet *Nebezpečné známosti* vznikl?

S Arturem Maskatsem, hudebním skladatelem a spoluautorem libreta, jsme se setkali během mého hostování v Rize. Když jsme zjistili, že naše názory na umění a jeho vnímání jsou téměř shodné, napadlo nás vytvořit nějaké společné dílo. První koncepce *Nebezpečných známostí* vznikla v průběhu jednoho týdne. Načrtli jsme libreto, navrhli jednotlivé scény, délku výstupů i jejich přibližná tempa. Zhruba do roka byla hudba hotová, a ačkoli Arturs Maskats nikdy předtím žádný balet nezkomponoval, myslím, že dokázal přesně vystihnout všechny potřeby tohoto světového scénického útvaru. Jeho hudba je moderní, v instrumentaci a melodice však hojně využívá kompoziční styl konce 18. století, takže je zároveň velice taneční. Byla pro mě ohromně inspirující. Původní premiéra *Nebezpečných známostí* se uskutečnila roku 2006 v Rize.

O jaký další rozměr může obohatit všeobecně známý příběh právě balet?

Není pochyb o tom, že samotný příběh *Nebezpečných známostí* téměř všichni znají, a to především z filmového zpracování. Tanec je, stejně jako film, vizuální záležitostí a dokáže velmi dobře vyjádřit například **erotické napětí mezi hlavními postavami**. Naopak není jednoduché převést do taneční podoby **intriky**, které hlavní hrdinové splétají. Ale právě tyto zdánlivě problematické momenty jsou pro mě vždy velkou výzvou. Zajímavé pro mě bylo také zkratkovitě a přitom maximálně výstižně vykreslení charakterů jednotlivých postav. Nemyslím, že je nutné publiku předestřít všechno od začátku do konce. Moje pojetí předpokládá, že divák příběh zná, a nechává značný prostor jeho vlastní představivosti. Mnohé zůstává jen naznačeno. Určitý minimalismus uplatňuji také v pohybu, kde pracuji s úspornými gesty. Přesto se domnívám, že je moje choreografie dostatečně srozumitelná a čitelná. Obecně považuji za důležité pracovat se základním tématem, nerozměňovat ho nepodstatnými epizodami a o to ostřeji vykreslit vztahy mezi jednotlivými postavami. Ze zkušenosti vím, že je potřeba zohledňovat pozornost diváka, a z toho důvodu je nezbytné prokládat dramatické momenty „odpočinkovými“ pasážemi, nesmí jich být však mnoho. Právě tempo a spád inscenace jsou velice důležitými faktory, které dělí drama od nudy. Neméně významná je v tomto typu baletu osobnost tanečnicka a jeho schopnost vžít se do role, interpretovat nosné téma. Pokud se všechny zmíněné aspekty podaří uvést v jednotu, pak může i balet svými výrazovými prostředky, které jsou absencí mluveného slova přece jen omezené, předvést skutečné drama. A právě o to jsem se ve svém zpracování pokusil.

Do jaké míry zohledňujete při výběru titulů uváděných Polským národním baletem jejich komerční úspěšnost?

Ačkoliv připouštím důležitost ekonomické návratnosti inscenací, nepřemýšlím předem, jestli bude dílo v tomto ohledu úspěšné. Určitou strategii však také uplatňuji. Například uvádíme-li triptych, snažíme se pro něj vždy vymyslet co nejatraktivnější název, který by přilákal pozornost divá-

ků. Mimochodem právě večery složené ze tří kratších baletů se těší stále větší oblibě, což je zřejmý důsledek současného trendu získat co nejvíce informací v co nejkratším čase. Umění není rovnice a jeho hodnota se neodráží v počtu nul v kolonce zisku. Pro mě osobně je důležité vědomí, že dělám věci poctivě, abych se za svou práci nemusel stydět.

KDO JE KRZYSZTOF PASTOR?

Studoval balet na baletní škole ve svém rodném městě Gdaňsku. Po skončení studia působil od roku 1975 v Polském tanečním divadle Conrada Drzewieckého. Po čtyřech letech přešel do Velkého divadla v Lodži (Teatr Wielki w Łodzi). V roce 1983 se Pastor stal sólistou baletu v Lyonské opeře (Le Ballet de l'Opéra de Lyon). V letech 1985–1995 tančil v holandské Národní opeře a baletu (Het Nationale Ballet). V roce 1995 začal pracovat jako nezávislý choreograf na volné noze, v sezóně 1997/1998 spolupracoval jako choreograf s Washingtonským baletem a v sezóně 1998/1999 s holandskou Národní operou a baletem. Za dobu svého působení v oboru se Pastor stal uznávaným choreografem na mezinárodní scéně. Vytvořil více než padesát baletních inscenací, včetně vysoce ceněných děl. V lednu 2003 byl Krzysztof Pastor jmenován stálým choreografem holandského Národního baletu, o kteroužto funkci se dělil s Hansem van Manenem. Vedle své činnosti v tomto souboru spolupracoval s mnoha baletními soubory v jiných zemích. Pastor převzal funkci ředitele Polského národního baletu (Polski Balet Narodowy) od března 2009, přičemž nadále plnil své povinnosti jako rezidentní choreograf holandského Het Nationale Ballet v Amsterdamu, a to do června 2017. Od října 2011 plní také dodatečné povinnosti uměleckého ředitele baletu v Litevském národním divadle opery a baletu ve Vilniusu (Lithuanian National Opera and Ballet Theatre, Vilnius). V letošním roce vytvořil nové inscenace – balet *Dracula* pro Západoausturský balet v Perthu (West Australian Ballet) a balet *Podivuhodný mandarín* pro Litevské národní divadlo opery a baletu ve Vilniusu.

Čím vás zaujme tanečník – ať už na jevišti, nebo na sále?

To je těžké pojmenovat, člověk většinou neví, proč ho někdo nebo něco zaujme... U tanečníka jsou kromě technické vyspělosti bezesporu důležité fyzické předpoklady, celkový vzhled, sex-appeal. Neméně důležitá je ale také inteligence, schopnost intuice, umění „vystavět“ ztvárňovanou postavu. **Za brilantním technickým výkonem nesmí být prázdnota. Abych tedy odpověděl: zaujme mě Osobnost.**

Jak se vyvíjí váš choreografický rukopis a v čem je vaše tvorba jiná než například před dvaceti lety?

Moje první práce po příchodu do Holandska byly hodně emocionální a abstraktní. Byl jsem tehdy ovlivněn Hansem van Manenem, který zdůrazňoval heslo „tanec pro tanec“. Ačkoliv i dnes tvořím díla bez konkrétního obsahu, na čistou abstrakci v tanci nevěřím. Už samotná přítomnost dvou osob na jevišti dává tušit jejich vzájemný vztah, jakýsi skrytý příběh. Mám rád balety s příběhem, ale nestačí mi jeho pouhé „převyprávění“, vždy se snažím najít nějaký nový úhel pohledu k dekodování a interpretaci jednajících postav. Moje choreografie vycházejí převážně z neoklasiky a moderního tance, snažím se o co největší přirozenost. Poslední dobou hodně zohledňuji potenciál tanečnicků, s nimiž pracuji, a vycházím z jejich dispozic. Je obtížné pojmenovat vlastní choreografický jazyk, ale myslím, že můj rukopis je přes veškerou rozmanitost mé tvorby rozpoznatelný.

Provázejí vaši tvorbu pochybnosti?

Neustále! Hlavně když začínám novou práci. Mám strach, abych se neopakoval, snažím se vymyslet něco nového. Je to jako chůze se zavřenýma očima – nikdy nevíte, kam dojdete. Richard Cragun, tanečník a skvělý interpret Crankových baletů, v jed-

nom rozhovoru vzpomínal, jak se Johnu Crankovi při zkoušení nového baletu nervozitou trásly ruce. A to bylo v době, kdy už patřil k velkým světovým mistrům svého oboru. Já se snažím nepodceňovat přípravu a mít předem jasnou koncepci – ta se ale v průběhu zkoušení častokrát úplně roztříští a začíná se znovu od nuly. Když jsem byl mladší, snažil jsem se vědomě předcházet konfliktům, které jsou nedílnou součástí každého zkoušení. Bývají to kolikrát „bitvy ega“, protože jsme všichni lidé nejrozličnějších vlastností, podléháme svým náladám a frustracím. Uvědomil jsem si ale, že umělecká konfrontace může být naopak velmi prospěšná a motivující. Proces tvorby není jednoduchý a někdy mi připomíná skoro hazard. Je to taková adrenalinová záležitost... Ale já to mám vlastně rád! (ho)

BALET NDM ODSTARTOVAL DO SVĚTA

Balet NDM pojí s Lotyšskem dva významné počiny. V březnu roku 2019 bude uvedena ostravská premiéra baletu *Nebezpečné známosti*, k němuž složil hudbu Arturs Maskats (hudební skladatel pocházející z Lotyšska) a jehož premiéra se uskutečnila roku 2006 v Rize. Do Lotyšské národní opery a baletu na oplátku zamíří původní český balet *Tři mušketýři*, který NDM uvedlo ve světové premiéře. Inscenace vznikla na objednávku NDM speciálně pro soubor baletu. Autorem hudby je Jan Kučera, choreografii a scénu vytvořil kanadský choreograf Paul Chalmer. Přejeme inscenaci, aby se těšila v Lotyšsku stejnému úspěchu jako u nás! A pro ostravské diváky připomínáme termíny repríz – 30. a 31. ledna, 3., 5. a 6. února v Divadle Antonína Dvořáka. (mb)

Lotyšská národní opera a balet uvádí původní ostravskou inscenaci TŘI MUŠKETÝŘI

Foto Pavlína Macháčová

Taneční inscenace All That Jazz, Rock, Blues je působivou fúzí hudebních stylů

Après rasage (choreografie Regina Hofmanová, hudba Ástor Piazzolla)

Rain Dogs (choreografie Johan Inger, hudba Tom Waits)

O Balcão de Amor (choreografie Itzika Galili, hudba Pérez Prado)

Inscenace dává vyniknout různým hudebním stylům a odlišným přístupům k tanečnímu umění. Dokonalé pohyby tanečníků, technika spojená s akrobatickými prvky i dráždivost mimořádného smyslového zážitku příznačná pro živý moderní tanec se zde různými způsoby uplatňují v závislosti na konkrétním stylu.

Choreografii **Reginy Hofmanové** *Après rasage* výrazně podporuje hudba Ástora Piazzolly, který se v padesátých letech minulého století velmi zasloužil o rozvoj tanga. „Hofmanová symbolicky rozbořila mýtus ohnivého tanga plného vášnivých, erotických pohybů a rudých růží. Choreografie zdůraznila

Extáze tance ALL THAT JAZZ, ROCK, BLUES
Foto Martin Popelář

význam pouhého gesta, náznak a emancipovala po vzoru kořenů tanga tanec mužů s muži,” napsal v recenzi Milan Bátor.

V choreografii **Rain Dogs** Johana Ingera zazní charakteristický hlas Toma Waitse, jehož šansony a blues mají někdy až industriální zvuk. „Inger dal průchod spontaneitě tanečníků a nutno říct, že ti ostravští si ji opravdu užívají. Taneční čísla mají nevázanou atmosféru, mění se náladou i mužské a ženské role při převlékání do šatů opačného pohlaví,” říká kritik Roman Vašek. Balet NDM je prvním baletním souborem v Česku, který nastudoval cho-

reografii tohoto významného a na světových baletních scénách žádaného současného choreografa.

Také choreografa **Itzika Galiliho** ovlivnila při tvorbě titulu **O Balcão de Amor** hudba – zvolil kubánského skladatele Péreze Prada, který jako první ve svých kompozicích zpopularizoval mambo. Dílo nepostrádá jiskřivou komediálností, vtip, přirozenou sexualitu i půvabné absurdity. „Choreografie je plná vtipných momentů a obsahuje řadu náročných gymnastických prvků provedených tanečníky s úžasnou lehkostí,” dodává kritička Ivana Kloubová.

Inscenace se pyšní také řadou ocenění. Všechny tři choreografie a taneční výkon **Barbory Šulcové** byly nominovány na Výroční cenu Opery Plus. Barbora Šulcová se také dostala do užší nominace na Cenu Thálie 2017, její kolega **Stéphane Aubry** se objevil v nominaci širší. Ocenění Barbora Šulcová získala při udělování Cen Jantar – byla jí udělena hlavní cena. Ze stejné ceny se radoval i tanečník **Rei Masatomi**.

Nenechte si proto ujít jedno z následujících představení: hrajeme 15., 17. a 18. ledna v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona. (mb)

INZERCE

www.tanečníaktuality.cz

Taneční aktuality

Speciální vydání 2018

V prodeji!

Jan Kodet / Petr Zuska / Tanec Praha / Miřenka Čechová
Studio Alta a mnohem více...

*na předprodejním místě Národního divadla moravskoslezského a Cooltour Ostrava

Projekt Speciální vydání 2018 je podporován Ministerstvem kultury a Státním fondem kultury ČR

klia
květinové studio

Hlučín
Ostravská 7, 747 01 Hlučín

Avion
Shopping park
Rudná 3114/114,
730 30 Ostrava

www.studioklia.cz

opereta/ muzikál

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2018/2019

Andrew Lloyd Webber (1948)
podle básnické sbírky **T. S. Eliota**
„Praktická kniha o šikovných kočkách“
KOČKY
Světový muzikálový hit poprvé v Ostravě!
Přebásnění: Michael Prostějovský
Režie: Gabriela Petraková
Choreografie: Pavel Strouhal
Hudební nastudování: Marek Prášil
Premiéry 20. a 22. září 2018
v Divadle Jiřího Myrona
Muzikál **KOČKY** (CATS) uvádíme v licenci
The Really Useful Group Ltd.

Cole Porter (1891–1964)
DĚJ SE CO DĚJ
(Anything Goes)
Zpěv, tanec a dvě hodiny legrace
na zaoceánském parníku!
Překlad a české texty písní: Michael Prostějovský
Režie: Peter Oravec
Hudební nastudování: Jakub Židek
Premiéry 4. a 6. dubna 2019
v Divadle Jiřího Myrona
Muzikál uvádíme v licenci
Tams-Witmark Music Library, Inc.

Stephen Dolginoff (1968)
THRILL ME
Spalující vášně
Překlad: Hana Nováková
Režie: Juraj Čiernik
Premiéra 12. května 2019 v Divadle „12“

Opereta/muzikál NDM je na Facebooku:
Opereta/muzikál Národního divadla moravskoslezského

**FANTOM A GENTLEMAN MUZIKÁLU – orchestr souboru
opereta/muzikál s dirigentem Jakubem Žídkem**
Foto Martin Popelář

REPERTOÁR OPERETY/MUZIKÁLU (LEDEN – ÚNOR 2019)

Cole Porter – Bella Spewack
– Samuel Spewack
KISS ME, KATE (Kačenko, pusul!)
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Dan Kalousek / Jakub Židek
**5. 1. (18.30), 8. 1. (18.30), 30. 1. (18.30),
10. 2. (16.00), 20. 2. (18.30)**

Éva Pataki
EDITH A MARLENE
Režie: Janusz Klimsza
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil
10. 1. (18.30), 5. 2. (18.30)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber
JESUS CHRIST SUPERSTAR
Režie: Jiří Nekvasil
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
**11. 1. (18.30), 26. 1. (18.30), 1. 2. (18.30),
2. 2. (18.30)**

Boris Urbánek – Jaromír Nohavica
– Jiří Josek – Šimon Caban
ROMEO A JULIE, poselství lásky
Režie: Šimon Caban
Hudební nastudování: Jakub Židek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
**19. 1. (18.30), 20. 1. (16.00), 8. 2. (18.30),
22. 2. (18.30)**

Andrew Lloyd Webber
podle básnické sbírky T. S. Eliota
„Praktická kniha o šikovných kočkách“
KOČKY
Režie: Gabriela Petráková
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
**22. 1. (18.30), 23. 1. (18.30), 24. 1. (18.30),
16. 2. (18.30), 17. 2. (16.00), 21. 2. (18.30)**

Michael Kunze – Sylvester Levay
REBECCA
Režie: Gabriela Petráková
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Židek
25. 1. (18.30), 14. 2. (18.30), 23. 2. (18.30)

TIP ŠÉFKY OPERETY/MUZIKÁLU

KISS ME, KATE (Kačenko, pusul!)

Po delší přestávce se na našem repertoáru opět objevuje úspěšný klasický muzikál Colea Portera *KISS ME, KATE (Kačenko, pusul!)*. Pauza byla zapříčiněna částečně rekonstrukcí Divadla Jiřího Myrona a také tím, že tituly uvádíme raději několik měsíců po sobě v několika reprízách najednou. Především je tak zaručena vyšší kvalita představení, protože soubor i technické složky mají vše v čerstvě osvěžené paměti. První tři měsíce v tomto roce mají tedy diváci možnost navštívit posledních sedm repríz tohoto titulu se shakespearovskou tematikou. Avšak milovníci skvělých melodii Colea Portera nemusí ani po derniéře tesknit. Hned v dubnu bude mít totiž v našem divadle premiéru další jeho skvělý titul *Děj se co děj*.

Gabriela Petráková

Gabriela Petráková

KISS ME, KATE (Kačenko, pusul!) – vpravo Martina Šnytová (Lili Vanessi) a Jiří Mach (Fred Graham)
Reprízy 5. 1. (18.30), 8. 1. (18.30), 30. 1. (18.30), 10. 2. (16.00) a 20. 2. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Foto Martin Popelář

ZPRÁVY Z OPERETY/MUZIKÁLU

Úzdravné operum v Praze!

V rámci 9. ročníku divadelního festivalu **Ostrava v Praze** odehrál soubor operety/muzikálu NDM dne 4. listopadu v Divadle Komedie „úzdravné operum“ **L2: Brána života!**

Stejně jako při všech ostravských uvedeních i v tom pražském se role Uvaděče na pravou míru zhostil autor námětu **Jaroslav Dušek** a vyprodaný sál pražské scény provedl příběhem německého spisovatele Clemense Kubyho, který se po vážném úrazu páteře dokázal vyléčit sám pomocí meditace. Pro náš časopis tento večer Jaroslav také trefně zhodnotil: „Verze pro dva klavíry

Jaroslav Dušek v roli Uvaděče na pravou míru v inscenaci **L2: BRÁNA ŽIVOTA!** (NDM, 2016) Foto František Renza

se mi velmi líbila, zvláště v tomto pojetí, kdy byli klavíristé i dirigent mezi diváky.

Fantom a gentleman muzikálu

Ve dnech 21. a 22. listopadu proběhla na jevišti Divadla Jiřího Myrona **pocťák dvěma překladatelům. Jedinečný koncert s názvem Fantom a gentleman muzikálu představil průřez tvorbou Michaela Prostějovského a Jiřího Joska.**

Moderátor večera Vojtěch Štěpánek a fantom muzikálu Michael Prostějovský Foto Martin Popelář

František Návrat

(29. 4. 1933, Ostrava-Třebovice – 20. 9. 2018, Ostrava)

Na konci září nás navždy opustil operetní sólista **František Návrat**, jehož cesta k divadlu nebyla přímá. Vyučil se malířem keramiky, byl číšníkem v legendární svinovské restauraci U Šimka a posléze pracoval také ve vítkovické ocelárně. Toužil ale hrát divadlo, a tak na radu tehdejšího ředitele ostravského Divadla mladých Karla Dittlera vystudoval činoherní fakultu JAMU v Brně. Jeho prvním angažmá byla kolínská činohra, posléze Horácké divadlo v Jihlavě, s operetou se setkal až při svém třetím angažmá v Teplicích. Poté přišla

Práci obou pánů zná Ostrava velmi dobře. Michael Prostějovský se souborem operety/muzikálu začal spolupracovat již v roce 2010 při příležitosti světové premiéry nové verze muzikálu *Marguerite* a od té doby můžeme na prknech ostravské muzikálové scény slyšet další a další jeho překlady převážně děl A. Lloyda Webbera, kterých má NDM na repertoáru opravdu mnoho. Jiří Josek je podepsán pod českým překladem muzikálu *Kiss Me, Kate (Kačenko, pusul!)*, Shakespearovými verši v jeho překladu mluví i postavy muzikálu *Romeo a Julie, poselství lásky* a v příští sezóně se můžeme těšit na světoznámé dílo *West Side Story*. I tento muzikál se v českých zemích uvádí v překladu Jiřího Joska. Koncert byl zároveň oslavou i poctou. Jiří Josek nás bohužel letos v srpnu navždy opustil, ale díky jeho práci se s ním můžeme na jevištích potkávat pořád. Dále už slova Milana Bátora pro Ostravan.cz: „*Pocťák dvěma velmistřům svého řemesla Jiřímu Joskovi a Michaelu Prostějovskému*

Bylo to komornější, bližší, pěvce bylo lépe slyšet. Zaplněné divadlo vytvořilo pozornou, vnímavou, vstřícnou atmosféru, lidé se bavili i drobnými detaily, zdálo se, že obecenstvo je naladěné na styl i na ducha sdělení. Sbor i jednotlivci se zaskvěli v ladné souhře, kterou završil Honza Vlas, hrající v mimořádné formě. Pěkně se na to koukalo, proudila mnou radost. Těším se, že si L2 ještě někde zahrajeme.“
Přání Jaroslava Duška je namístě. Uvedení inscenace **L2: Brána života!** na dalších místech republiky snad nezůstane pouze v teoretické rovině...
Důležité také je, že jako většina ostatních představení festivalu **Ostrava v Praze** byla i **Brána života!** zcela vyprodaná a publikum nadšené. (tn)

byla královsky dělena rovným dílem. (...) Dirigent Jakub Židek opět dokázal vytříbenou dirigentskou průpravu ve všech skladbách večera. Orchester pod jeho vedením hrál znamenitě, angažovaně a jeho situování na pódium smazalo pomyslnou bariéru mezi diváky a muzikanty. (...) Vynikající byly dámy v čele se zkušenou a jedinečnou Hanou Fialovou. (...) Neméně se dařilo Martině Šnytové a Veronice Prášil Gidové. (...) Mužům vévodil dechberoucí zpěv Romana Tomeše. (...) Večer pojetý jako pocťák a pieta měl vzácně kompaktní dramaturgii a kontinuální gradaci. Hudební ukázky byly voleny nápaditě s cílem ukázat nejen překladatelskou, ale i hudební variabilitu a různorodost ostravské operetní a muzikálové scény.“
Slova chvály samozřejmě vždy potěší. Věříme, že se z nich raduje nejen fantom muzikálu Michael Prostějovský, ale shora i gentleman muzikálu Jiří Josek, který si jistě užívá vytříbené společnosti. České překladatelské nebe je totiž plné skvělých jmen a Jiří Josek k nim náležitě patří. (tn)

Vorlického v *Paní Marjánce*, matce pluku, která symbolicky korunovala jeho více než 40 ostravských let a přes 120 milovníckých, mladokomických i charakterních rolí. (to)

Jako François Villon v KRÁLI TULÁKŮ (NDM, 1967) Foto František Krasl

Cole Porter (1891–1964)

**DĚJ SE CO DĚJ
(Anything Goes)***Zpěv, tanec a dvě hodiny legrace
na zaoceánském parníku!***Premiéry 4. a 6. dubna 2019 v 18.30 hodin
v Divadle Jiřího Myrona***Muzikál uvádíme v licenci Tams-Witmark
Music Library, Inc.*

Nejbližší premiérou souboru operety/muzikálu Národního divadla moravskoslezského bude výpravný muzikál **Děj se co děj (Anything Goes)**. Tato hudební komedie se odehrává na luxusní zámořské lodi při plavbě z Ameriky do Anglie. Na palubě se vedle vdavekchtivých žen a zamilovaných párků objevují i sňatkoví podvodníci a hochštapleři všeho druhu, včetně falešného faráře, a pochopitelně nechybí ani černý pasažér a agent FBI. Na parníku se tedy pohybuje a setkává celá paleta typů a postav, které chtějí dosáhnout svého děje se co děj. Zkrátka se pohybujeme ve světě, kde je všechno možné. Bohatý počet postav umožňuje ukázat se celému souboru operety/muzikálu v plné parádě. Ostravské nastudování je teprve druhou inscenací tohoto muzikálu u nás, takže jde vlastně o další novinku.

Zrod takového díla se ale nedatuje k termínu premiéry, ani k první čtené zkoušce. Skutečnému začátku této dlouhé a mnohdy trnité cesty se říká „explikace“, z níž vám exkluzivně přinášíme pár záběrů.

Hrdiny tohoto dne nejsou ti, které diváci

Návrh scény Ondřeje Zichy

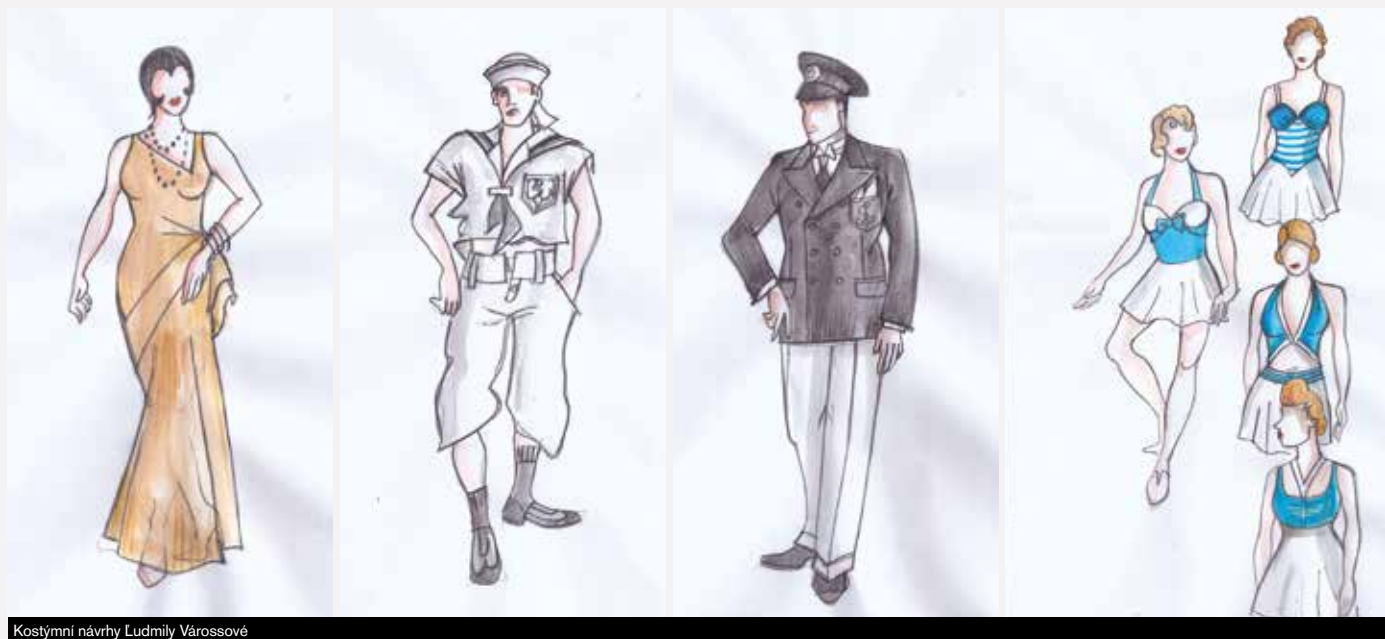
vidí na jevišti, ale ti, jež jsou publiku skryti. A to jsou především scénograf a kostýmní výtvarnice.

V tomto případě se jedná o **Ondřeje Zichu**, jehož scény jste mohli vidět například v muzikálu *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť* či v nedávno uvedené *Rebecce*.

Ludmila Várossová se ostravským divákům poprvé představila při premiéře *Koček*. Všichni zpěváci a tanečníci se pohybují právě v jejich kostýmech.

Spolu s režisérem inscenace **Peterem Oravcem** se tedy v polovině prosince všichni sešli nad návrhy kostýmů a scény a probíhala vášnivá diskuze o tom, jak veškeré plány, nápady a představy přenést z papíru na jeviště.

Zda se to povedlo, budete moci posoudit od 4. dubna na jevišti Divadla Jiřího Myrona. Do té doby s námi nahlédněte pod pokličku či lépe řečeno pod ruku Ondřeji Zichovi a Ludmile Várossové... (mp, tn)

Kostýmní návrhy Ludmily Várossové

**Nabitý den
Martiny Šnytové**

Martinu Šnytovou není třeba divákům Národního divadla moravskoslezského dlouze představovat. Sympatickou muzikálovou zpěvačku můžeme na prknech Divadla Jiřího Myrona vidat už od jejích studentských let. Pokud vás zajímá, jak vypadá její pracovní den, čtete správně.

Autorovi tohoto článku se naskytla neopakovatelná příležitost strávit s Martinou celý den, čehož s radostí využil a zvonil u jejích dveří už v devět hodin ráno. Překvapením bylo, že mu místo pohledné muzikálové divy otevřel rozespálý člen činohry NDM Ivan Dejmal. Jako nejpravděpodobnější se jevila možnost, že jde o jejího přítele, což se z jeho výrazu dalo koneckonců velmi snadno vyčíst. Počáteční rozpaky vystřídala informace o Martinině pobytu v koupelně. Na to, zda lze do útrob koupelny (čistě pro potřeby časopisu) letmo nahlédnout, se autor článku raději neptal.

Ve vaně tráví Martina opravdu mnoho času. Není to dáno přehnanými nároky na hygienu. Koupelna slouží údajně jako místnost pro opakování veškerých textů, které ji večer čekají na jevišti. Vzhledem k tomu, že Martinu potkává jedna velká role za druhou, se dá dlouhý pobyt v koupelně pochopit. Žánrové foto nicméně pochází z daleko méně zajímavé činnosti – čištění zubů.

Po ranním cappuccinu (zásadně s mandlovým mlékem) v kavárně poblíž divadla jsme se přesunuli do zkušebny, kde již čekal dirigent Jakub Žídek s partiturou k nově připravovanému muzikálu *Děj se co děj*. Jakub Žídek je dirigent pečlivý, náročný a velmi pracovitý. Z přiložené fotografie je snad velmi dobře patrné, že Martinu nešetří. Za zmínku stojí rovněž postoj zpěvačky. Nejedná se o taneční kreaci, to se jen Martina snaží podat výkon, který by potěšil i oko

čtenářovo, jelikož o akustický zážitek je v tomto případě ochuzen.

Po korepeticích byl autor článku pozván na kávu v domácím prostředí, kde mu kromě Martiny dělala společnost i její kočička Fialka. Plemeno ruské modré kočky nebylo vybráno náhodou – svým zbarvením dokonale ladí s interiérem, takže neznalému návštěvníkovi se může zdát, že chodí po koberci až do té chvíle, než zmiňovaný koberec začne nápadně mňoukat.

Oběd s Martinou Šnytovou by vydal na samostatnou kapitolu. Vybrána byla thajská restaurace na Stodolní ulici. Ještě před vstupem dovnitř proběhlo krátké setkání s Ivanem Dejmallem, který se i tentokrát jevil jako zpěvaččin životní partner. Po několika láskyplných polibcích a společné fotografii se Ivan vydal vstříc svým pracovním povinnostem a Martina vstříc krevetové polévce. Po dvou lžičkách bylo ale jasné, že něco nesedí. Tím zádrhelem se stalo kravské mléko, na které je zpěvačka alergická. Ochotná servírka zareagovala okamžitě nabídkou jídla bez mléka a než Martina vyjmenovala autorovi článku veškeré potraviny, které nesmí jíst, byly na stole thajské nudle s hovězím masem. Zabalená krevetová polévka přijde večer jistě vhod Ivanu Dejmalovi.

Po obědě už nezbývalo mnoho času na jiné aktivity, jelikož muzikál *Kočky*, který se ten večer hrál, je náročný především na pobyt v maskárně. Samotné představení

je pro Martinu výjimečně oddychové, jelikož její part není tak rozsáhlý, takže zbývaly síly ještě na návštěvu podniku, který jako by byl otevřen přímo pro ni. Fotografie mluví za vše. Nutno podotknout, že v této části dne byla zpěvačka nejtřípnější.

Den s Martinou Šnytovou se nachýlil ke svému konci. Autor článku lehce zažertoval o tom, že by se tento den dal prodloužit i o noční hodiny. Z výrazu Ivana Dejmalu bylo patrné, že vtip nepatřil k těm povedeným.

I tak to byl den nabitý optimismem, profesionalitou a radostí z práce, kterou Martina skutečně miluje, což je také na jevišti moc dobře vidět. (tn)

Foto Tino Kratochvíl

Hostující muzikálová zpěvačka **Kateřina Marie Fialová** je živá, jen nelze přesně odhadnout, který... Proto bylo od začátku jasné, že ani rozhovor s ní nebude tak úplně odpovídat běžným rozměrům. Nicméně, jak sama říká, taková zkrátka je a vy se o tom můžete přesvědčit buď při muzikálu *Kočky*, nebo při čtení následujících řádků.

Kateřino, když jsem se připravoval na rozhovor s tebou...

(nekontrolovatelný smích)

Čemu se směješ?

Když ses připravoval na rozhovor se mnou, musel ses posilnit alkoholem...? (dlouhý smích)

Ne, byl jsem zcela střízlivý. Nuže, když jsem se připravoval na rozhovor s tebou, chtěl jsem si o tobě na internetu zjistit co nejvíce informací. U tvého jména ale lze (krom odkazů na Městské divadlo Brno, kde jsi ve stálém angažmá) nalézt staříčké video z talentové soutěže a dál nic. Podezřívám tě, že se snažíš zmizet ze světa...

Vůbec ne. Jen o mně svět ještě neví.

Aha. Takže jsi ještě nikomu nestála za rozhovor?

Přesně tak.

Takže nezbývá než začít od začátku. Slyšel jsem, že ráda stepuješ. Prý jsi za to dostala i nějaký diplom či co...

Jsem dvanáctinásobná mistryně České republiky ve stepu.

To je všechno?

Potom jsem, myslím, ještě třikrát vyhrála mistrovství Evropy a čtyřikrát mistrovství světa.

To vypadá, že jsi začala stepovat zhruba v šesti měsících...

Ne ne, stepuju od sedmi let. Ale pořádně to začalo až pod dohledem Pavla Strouhala

Svět o mně ještě neví...

(choreograf muzikálu *Kočky*, pozn. red.) v mých třinácti. Až díky jeho vedení jsem začala získávat prvenství na mistrovství světa.

A umíš ještě něco dalšího?

Hrála jsem na klavír, tam byly asi dvě nebo tři první ceny v soutěži *Pražská juniorská nota*, potom jsem soutěžila ve zpěvu, v baletu... Já jsem vlastně ve všem soutěžila.

Takže jsi soutěživý typ?

Já ne. Moji rodiče byli.

Ostravští diváci tě znají jako kočku Dželinu či kočku Demeteru. Jak ses vlastně dostala sem k nám do Ostravy? Kdo tě sem zval a proč?

Zmiňovaný Pavel Strouhal. Pozval mě na konkurs. Ležela jsem zrovna v nemocnici po operaci slepého střeva, předzpívání bylo za tři dny... Když se mě tehdejší šéf souboru Patrick Fridrichovský zeptal, jestli jsem normální, že jdu tři dny po operaci na pěvecký konkurs, odpověděla jsem, že mi to za to stálo. Tak jsem zazpívala a vzali mě.

Jasně. Tu pasáš o tom, že ti to za to stálo, chceš tučným písmem?

(výjimečně normální smích) Ne, není třeba.

Na zkouškách platíš za tu hlučnější herečku. Člověk spolehlivě ví, kde je

Kateřina Marie Fialová je živá

Foto Tino Kratochvíl

K. M. Fialová, protože se zkrátka buď směje hlasitěji než sirény každou první středu v měsíci, nebo buší nohama o podlahu a tváří se, že je to umění... Máš to tak odjakživa, nebo se to učí na hodinách stepu?

No, když se na mě podíváš, asi chápeš, že to není nic naučeného. Taková prostě jsem. I když jdu po ulici, tak se po mně lidi otáčí. Mám to zkrátka v sobě a vůbec se za to nestydím. Podle toho taky rozlišuju přátele, kteří mě takhle snesou a kteří mě nesnesou. Proto nemám skoro žádné přátele...

Takže klasická herečka.

Klasická subreta!

V současné době se připravuješ na jednu z hlavních rolí v muzikálu Děj se co děj (Anything Goes). Skoro bych si tipnul, že tvoje postava bude stepovat...

Jak to víš? Neděláš tomu náhodou dramaturgií?

Teď se ptám já...

Dobře. Je to swingovo-jazzový muzikál, takže se to dá očekávat.

A kdo bude dělat choreografii stepu? (rozačítý smích) Já...

Správně. Je to tvá první zkušenost s vytvářením choreografie?

Dejme tomu, že ano.

To by ses měla bát.

Však já se bojím. Bojím se, že to vymyslím tak složitě, že to nikdo nepochopí a nikdo to nebude umět... Já totiž moc neumím lehké věci. Nebo spíš nechci, aby byly lehké.

Tak to máš v životě ve všem?

Ano.

Hm. Pokračuj...

Takže ano, bojím se, ale těším se, že se něco nového naučím i já. A doufám, že to nebude má poslední choreografie. Ať stepová, či jiná.

Všichni tě budou sledovat a hodnotit, jestli na to máš...

A já si to budu užívat, protože veškerá pozornost bude konečně směřována na mě. (nekontrolovatelný smích)

Kateřina Marie Fialová jako Demetra v inscenaci KOČKY (NDM, 2018)

Foto Martin Popelář

Ve své roli budeš alternovat s Martinou Šnytovou. Máte se rády, nebo už se nesnášíte?

Řekla bych, že se snášíme velmi dobře.

Myslíš, že vám to vydrží?

Já myslím, že ano. Případně jí pomůžu, aby to se mnou vydržela.

Jak?

Budeme hodně ponocovat...

Dobře, splnili jsme hlavní téma rozhovoru – promluvit o muzikálu Děj se co děj. A teď k otázce, kterou ti chci položit od začátku – co mi to celou dobu leží na noze?

To je můj pes. Teda fena. Jmenuje se Faidra.

Kateřina Marie Fialová se svou bílou vznešenou kouli Faidrou

Foto archiv K. M. Fialové

Chceš mi říct, že jsi dala nebohému psovi jméno po postavě z neznámější tragédie Jeana Racina?

Inscenovali jsme *Faidru* na konzervatoři a já hrála chůvu. Zanechalo to ve mně velmi silnou vzpomínku. A když jsem si pořídila tuhle bílou kouli, chtěla jsem k ní mít stejný vztah, jako měla ta chůva k Faidře. Že se o ni budu starat, milovat ji... A hlavně, Faidra je vznešené jméno a podívej na tu kouli, jak je vznešená...!

A už umíš stepovat?

Skoro... A proč se mě, proboha, ptáš na psa?!

Na co se tě mám ptát?

Co třeba na chlapy?

... No a jak se ti líbí v Ostravě?

Upřímně? Znáš i hezčí města... (dlouhé ticho) To tam můžu říct...?

Už se stalo.

To, co se mi na Ostravě opravdu líbí, jsou divadla. A lidi v nich. Ale žít bych tu nechtěla.

Hm. To je vsutku krásné ukončení rozhovoru a pozdrav našim divákům...

(absolutně nekontrolovaný, dlouhý záchvat smíchu)

A přeju ti, ať role v Děj se co děj není tady v Ostravě tvá poslední...

Ostrava je krásné město! Chtěla bych tu porodit všechny děti, které budu mít!

Lepší.

Tak proč se mě ptáš na tak hloupé otázky? Zkus se zeptat líp...

(dlouhé ticho)

No to jsou opravdu zajímavé otázky.

Došla mi slova.

A to se mi stává pořád. Uvádím lidi do takových rozpaků, že jim dochází slova a začínou se červenat úplně stejně, jako se teď červenáš ty. Takže rozhovor teď přebírám já.

A na co by ses mě chtěla zeptat?

... Jak to máš... v životě...?

... Kateřino, děkuji ti za rozhovor.

P. S. Nejednoho diváka by mohla napadnout příbuzenská spojitost s naší stálicí Hanou Fialovou. Tyto dvě dámy však pojí opravdu jen stejné příjmení. Což ovšem neznamená, že Hana je menší živel než Kateřina Marie. Nikdo zatím netuší, co se stane, až se tyto živly potkají na jevišti, ale – jak se zpívá v jednom muzikálu – Děj se co děj... (tn)

František Uhlíř – rychlý vzestup druhého ředitele NDMS

(19. 12. 1883, Slavkov u Brna
– 18. 5. 1925, Moravská Ostrava)

„Když se v roce 1919 v srpnu sjížděl ansámbl Národního divadla moravskoslezského a členstvo okukovalo nové své působišťe – Městské divadlo – na ráz padl nám do oka sympatický, kulafoučký, žoviální pán v brejličkách. Jemný, taktní. Podle fyziognomie i zevnějšku myslili jsme, že se tak nějak k divadlu přilepí – hádali jsme ho na profesora, faráře, nebo něco takového. Hlavně to nás mýlilo, že jej nikdo neznal.“ A skutečně, téměř šestařicetiletý František Uhlíř měl při svém nástupu jen velmi malé zkušenosti s profesionálním divadlem. Avšak asi jeho téměř dvacetiletá zkušenost s ochotnickým divadlem mu dopomohla k velmi rychlému uměleckému vzestupu.

Už po krátkém hostování v Národním divadle v Brně roku 1918 ho angažoval do nově konstituovaného Národního divadla moravskoslezského první ředitel Václav Jiříkovský. František Uhlíř se projevil jako všestranný divadelník: působil nejen jako činoherní a operetní herec, ale i jako režisér a scénický výtvarník! **V Ostravě režíroval 13 inscenací, přičemž jistě nejzajímavější je jeho realizace Shakespearovy komedie Večer tříkrálový (1923), v níž exceloval v hlavní roli hraběte Orsina mladičká Hugo Haas.**

Uhlířův herecký kolega Antonín Rýdl jej popsal jako velkého divadelního nadšence, který byl krajně dochvilný a vždy řádně připraven, třebaže nebyl z těch, kteří by se

Portrétní fotografie Františka Uhlíře Foto Archiv města Ostravy

snadno učili text role. **V případě potřeby tak vstával i o třetí či čtvrté hodině ráno, aby si text do nejmenšího detailu osvojil. Exceloval v rolích bonvivánů, tatičků, lidových taškářů i moudrých rádců.** Zahrál si palíčatého Holušu ve *Starříčkově Holušovi* (1919), nafoukaného vrchního v *Lucerně* (1920), legračního Klubka ve *Snu noci svatojánské* (1920), Hraběte Glostera v *Králi Learovi* (1921) i prorockého Alquista v *R.U.R.* (1921) Karla Čapka. O tom, v jak obtížné situaci se divadlo nacházelo (nedostatek herců i malá reprízovanost) svědčí i skutečnost, že během první sezóny roku 1919/1920 účinkoval v neuvěřitelných 52 inscenacích!

V těchto nesnadných podmínkách začínal František Uhlíř roku 1923 jako nově jmenovaný ředitel. Po zkušenostech z předchozích let se vážně diskutovalo o mnohých změnách v divadelním provozu. Objevily se

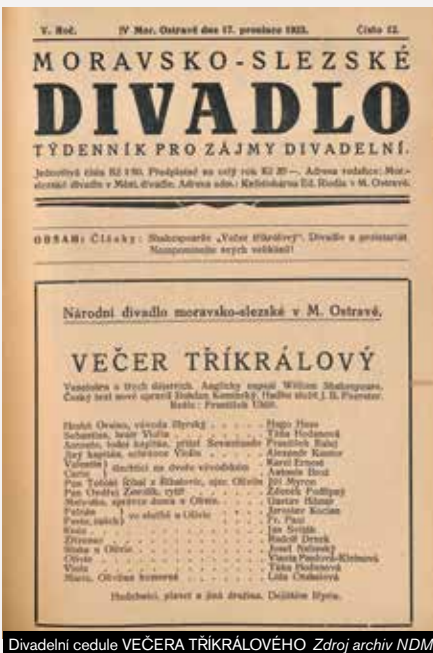
Nebylo neobvyklé, že tak jako v inscenaci ORLÍK (1922) byl František Uhlíř nejen režisérem, ale také scénografem a hercem – zde jako kníže Metternich Zdroj archiv NDM

i návrhy omezit program pouze na činoherní představení a uzavřít dohodu s olomouckým divadlem o pohostinských představeních souborů ostatních. K tomu nakonec nedošlo, střídavým vedením a nutnými finančními omezeními se podařilo dostat divadelní hospodářství do rovnováhy. Během jeho ředitelského období se mu podařilo vymánit divadlo z počátečních ekonomických nesnází, které je po odchodu Václava Jiříkovského sužovaly. To se také od Františka Uhlíře očekávalo, však byl před svou uměleckou dráhou ředitelem Občanské záložny ve Slavkově u Brna. Možná proto vedl divadlo pragmatičtěji a neustále zvažoval, co divadlu finančně prospěje. **Snažil se do divadla přivést nové skupiny obyvatel, zavedl například představení pro diváky v Lidovém domě na Veleslavínově ulici,** obnovil rovněž Jiříkovským zrušenou operetu. Výrazně rozšířil a obohatil herecký soubor, nastoupili například manželé Paulovi, Karel Ernest, Jiří Myron, na jednu sezónu se zde ocitl i Hugo Haas. Podařilo se mu zlepšit technické vybavení divadla, a to zřízením kruhového horizontu, včetně nového osvětlovacího systému, a postavením varhan.

Až vážná nemoc ho přinutila na vlastní žádost k 1. únoru 1926 opustit funkci ředitele a ještě téhož roku v květnu podlehl srdeční chorobě. Vedením do konce sezóny byla dočasně pověřena divadelní komise ve složení: Ladislav Knotek (pro otázky obchodně administrativní), šéf opery Emanuel Bastl za operní soubor, za soubor operety režisér Bohuší Tichý a za činohru režisér Karel Prox. (to)

Hugo Haas exceloval jako Hrabě Orsino v Uhlířově inscenaci VEČERA TŘÍKRÁLOVÉHO (NDMS, 1923) Foto archiv NDM

Divadelní cedule VEČERA TŘÍKRÁLOVÉHO Zdroj archiv NDM

DRAHOMÍRA RITZOVÁ

26. listopadu 1929, Karviná – 2. října 2018
V angažmá SDO: 1. 12. 1961 – 31. 7. 1982

Drahomíra Ritzová Foto archiv NDM

Fotografií a vzpomínkami si připomínáme naši dlouholetou operní korepetitorku **Drahomíru Ritzovou**, rodačku z Karviné. Vystudovala Státní konzervatoř v Brně v oboru hra na klavír, kterou absolvovala roku 1951, krátce nato začala vyučovat na ostravské konzervatoři. Do Státního divadla v Ostravě nastoupila první prosincový den roku 1961 a působila zde dlouhých dvacet let, a to až do svého odchodu do Státního divadla v Brně. S Ostravou ji pojila řada krásných pracovních příležitostí – nastoupila za šéfa opery Bohumila Gregora, spolupracovala se Zdeňkem Košlerem, Iljou Hylasem, Miloslavem Nekvasilem, Janem Kačerem či Jiřím Pinkasem. Korepetici dělala pro více než 60 inscenací (její vůbec první korepeticí byla inscenace *Hubičky* v režii Miloslava Nekvasila, následovaly *Figarova svatba*, *Příhody lišky Bystroušky*, *Salome*, *Kateřina Izmajlovová*, *Dvě vdovy*, *Noční let*, *Labutí píseň* ad.); v mnoha inscenacích hrála i klavírní sóla (*Věčná krása všehomíra*, *Johan Gabriel Borkman*). (to)

Vzpomínka operního režiséra Miloslava Nekvasila

„V minulých dnech mně zatelefonoval brněnský operní pěvec Richard Novák, že zemřela korepetitorka, známá výtečná doprovodka operních zpěváků na komorních písňových koncertech, klavíristka **Drahomíra Ritzová**, že prý by bylo dobře, abychom si na ni v Ostravě vzpomněli.

Jak by ne!

Vždyť působila v ostravském divadle 21 let ve stejné funkci jako v Brně. Vždyť byla známá nejen ostravské hudební veřejnosti jako profesorka klavírní hry na ostravské konzervatoři, ale zejména

všem čtenářům komorní hudby. Koncem padesátých let minulého století se však stala hlavní korepetitorkou, klavíristkou opery tehdejšího Státního divadla v Ostravě. Byla nejbližší a nejdůležitější spolupracovnicí dirigentů, především bývalých šéfů opery – Zdeňka Košlera a později Jiřího Pinkase. Své hudební vzdělání pak rozšířila o další obraz poznání, jaké poskytuje asi jen opera svým milovníkům, posluchačům, stejně jako interpretům.

A tu je moje vzpomínka na Drahomíru Ritzovou: Měl jsem v rámci tehdejší družby s finskými odboráři seznámit finské milovníky opery se Smetanovou Prodanou nevěstou ve městě Vaasa. Celý měsíc jsme intenzivně pracovali se souborem, který tvořilo jen několik profesionálů a milovníků hudby: učitelé, zdravotní sestry, úředníci a několik lékařů. Dirigentem byl Američan. Domlouvali jsme se německy a anglicky. Ale naši řeči, kterou jsme si

Dobová portrétní fotografie režiséra Miloslava Nekvasila Foto Josef Hradil

dokonale rozuměli, byla hudba. A jaké bohatství se nám podařilo odkrýt! Přestalo nám dokonce vadit, že jsme nerozuměli finskému překladu Sabinova libreta, vytvořenému podle staré německé úpravy. Plně jsme však žili Smetanovou hudbou, hranou neustále Drahomírou Ritzovou a námi zpívanou a tančenou. Až jsme došli k premiéře a k přesvědčení, že nám i obecenstvo rozumí a chápe spolu s námi všemi – „Dobrá věc se podařila. Věrná láska zvířetila.“ A o to nám přece šlo – a o to šlo vždycky Drahomíře Ritzové. Jak jí za vše neděkovat!“

Vzpomínka sólisty Opery Národního divadla v Praze Ivana Kusnjera

„Na Drahomíru Ritzovou vzpomínám pouze v tom nejlepším.

Byla obdařena vynikající klavírní technikou, byla vybavena jazykově a hlavně – donutila všechny zpěváky, které doprovázela, naučit se role tak, jak by měly vypadat. Neodpustila žádnou maličkost a trvala na tom, aby pěvec uměl role na 120 %, aby tam alespoň 100 % zůstalo.

Jako s doprovázečkou jsem s ní vyhrál několik soutěží, připravila mě na mé první hostování v zahraničí, a naučil jsem se s ní dokonce Maxe z Čarostřelce, kterého mi nabídla Berlínská opera v mých 28 letech. Když jsme se to naučili, sedli jsme si spolu do divadelního klubu a ona se mě zeptala, jestli to mám zapotřebí. Chvilí jsem na ni koukal, protože tehdy byl kurz německé marky asi 26 Kčs a mně bylo nabídnuto 5 600 marek za představení. Můj tehdejší měsíční plat v ostravské operě byl přibližně 2 000 Kčs. Mordovali jsme se s tou rolí asi 2 měsíce. Zazpíval jsem to, i když to bylo na hraně mých tehdejších možností.

Draha mi řekla: „Představ si, že toho Maxe teď budeš dva a půl měsíce naplno zkoušet. Co když si něco uděláš s hlasem? Nemáš skoro žádné zkušenosti. A co dál?“

Chvilku jsem na ni zkoprněle koukal a pak jsem třískl klavírním výtahem a řekl jsem: „Draho, máš pravdu, nemám to zapotřebí.“

Možná, že to byl první krok, který mi později umožnil objet téměř celý svět...

Když jsem odešel do angažmá do Brna, přišla tam také. Naše cesty se rozdělily mým odchodem do pražského Národního divadla, ale stále na ni vzpomínám jako na špičkového vzdělaného odborníka.

Byla mi odborným rádcem a její rady byly k nezaplacení.“

Ivan Kusnjér z dob, kdy spolupracoval s Drahomírou Ritzovou – jako Rodrigo v inscenaci DON CARLOS (SDO, 1980) Foto Josef Hradil

Projekt Ostravský divadelní archiv pokročil do další fáze

Ostravský divadelní archiv, který mapuje činnost profesionálních divadel v Ostravě, pokročil do další fáze. Po základním sběru dat o inscenacích, inscenačních týmech a datech premiér přešel výzkum k mapování pramenů a jejich třídění v jednotlivých divadlech. V současnosti pracujeme na třídění pramenů a budování archivu v Divadle Petra Bezruče a začínáme s mapováním pramenů v Divadle loutek Ostrava.

Projekt Ostravský divadelní archiv se zabývá historií profesionálních divadelních scén v Ostravě – Národního divadla moravskoslezského, Divadla Petra Bezruče, Divadla loutek Ostrava, Komorní scény Aréna a Divadla Mír. Cílem projektu je vytvoření digitální databáze zahrnující nejen soupis repertoáru jednotlivých divadel, dat premiér, inscenačních týmů i hereckého obsazení, ale také mapování dalších pramenů uložených v jednotlivých divadlech.

V uplynulých týdnech začalo třídění archivních materiálů v Divadle Petra Bezruče. Divadlo vzniklo v euforické atmosféře poválečného roku 1945. Vůbec prvním odehraným představením bylo dramatické pásmo *Chléb s ocelí*, které bylo uvedeno v tehdejší sále na Masarykově náměstí v Ostravě. Následně pak 1. prosince 1945 bylo pod vedením Karla Dittlera oficiálně založeno profesionální divadlo hrající pro děti a mládež. První premiérou byla pohádka *Jak se Honza učil bát*. S historií divadla s více jak sedmdesátiletou tradicí se nyní snažíme podrobněji seznámit z pramenů uložených v divadle.

Nově vznikající archiv v Divadle Petra Bezruče

Foto Stanislava Hruškové

Divadlo Petra Bezruče vyčlenilo samostatnou místnost, ve které budou archiválně uloženy. Do takto nově vzniklého archivu postupně stěhujeme veškeré materiály zahrnující mj. programy, fotografie, texty her, novinové články, recenze, plakáty. Následně probíhá jejich třídění a pořizuje se soupis těch materiálů, které byly již částečně vytříděny. Díky tomuto kroku máme možnost podrobně zjistit, jaké konkrétní prameny máme v divadle k dispozici, a můžeme do digitální databáze postupně doplňovat např. herecké obsazení do inscenací, ke kterým jsme neměli dostatek materiálů na doplnění informací. Herecké obsazení s konkrétní alternativou doplňujeme z pozvánek na premiéry, ze kterých můžeme ověřit i přesná data.

Při vytváření soupisu do digitální databáze nastala také potřeba dohledávat a ověřovat informace týkající se například přesných dat premiér, konkrétního inscenačního týmu i hereckého obsazení. Ne všechny prameny tyto informace obsahují v plném znění, ně-

kdy došlo i k tiskovým chybám, které byly bohužel v průběhu několika let kopírovány bez možnosti dalšího ověření. Nyní je nutné přikročit k podrobnějšímu bádání a ověřování těchto informací. Ověřování probíhá například v dobovém denním tisku, ve kterém vycházely pozvánky na představení i reflexe z premiér či dále například v databázi Divadelního ústavu v Praze.

Opět velmi děkujeme dalším dárcům divadelních programů, kteří je přinášejí nově i do pokladny Divadla Petra Bezruče. Děkujeme také panu Josefu Mertlovi z Karviné za programy k inscenacím z repertoáru Národního divadla moravskoslezského. Pokud máte zájem se na projektu podílet či máte pro nás přebytečné programy nebo další materiály, kontaktujte prosím vedoucí projektu Stanislavu Hruškovou na e-mailu: stanislava.hruskova@ndm.cz. (sh)

Vedoucí projektu Ostravský divadelní archiv Stanislava Hrušková a kolegyně Tereza Vrablová při třídění archivních materiálů

Foto Karolína Feberová

Karolína Feberová zařazuje vytříděný materiál

Foto Stanislava Hruškové

NDM EXTRA (LEDEN – ÚNOR 2019)

23. ledna 2019

v 17 hodin v baru Ve Dvanáctce
Předpremiérová beseda k inscenaci KRÁL UMÍRÁ
Setkání s inscenačním týmem u příležitosti premiéry inscenace hry Eugènea Ionesca *Král umírá*.

6. února 2019

v 16 hodin v Knihovně města Ostravy
– sál hudebního oddělení
OPERNÍ SÍŘENY 21. – Operní akademie Ostrava
Debatovat budou operní pěvkyně **Eva Dřízgová-Jirušová**, režisér *Čtyřnotové opery* **Juraj Čiernik** a dramaturgyně opery NDM **Eva Mikulášková**.

7. února 2019

v 16 hodin v KNIHCENTRU
Předpremiérová beseda k inscenaci ČTYŘNOTOVÁ OPERA
Setkání s inscenačním týmem u příležitosti premiéry inscenace *Čtyřnotová opera*, která bude první operní inscenací uváděnou v komorním Divadle „12“.

VÝSTAVY

GALERIE OPERA – DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

13. 12. 2018 – 22. 1. 2019

RODINA 2018
Fotografie pěti studentů Institutu tvůrčí fotografie ukazují různé aspekty současné rodiny na velmi osobních fotografiích z nejužšího rodinného kruhu. **Katarzyna Hanusz-Oleksy** se představuje expresivními autoportréty se svými malými dětmi, **Marek Matuščík** dlouhodobě pořizuje snímky synů a synovců ve věku mezi dětstvím a dospělostí, **Marta Berens** zachytila poslední výlet se svým nemocným otcem a s dcerou na Island, **Jana Habalová** ukazuje život svého handicapovaného bratrance a **Michaela Kročáková** fotografeje svou rodinu ve scénách, v nichž se prolíná skutečnost s fantazií.

23. 1. – 5. 3. 2019

LUKÁŠ HORKÝ: MOJE MĚSTO
Doktorand ITF zachycuje různé aspekty města, v němž

sám žije: zánik textilní továrny, městskou krajinu prolínající se s okolní přírodou, každodenní život jeho obyvatel. Vernisáž výstavy se uskuteční 23. ledna 2019 v 17 hodin v Divadle Jiřího Myrona.

Výstavní projekty jsou realizovány ve spolupráci s ITF FPF SU v Opavě za finanční podpory statutárního města Ostrava.

GALERIE SOUČASNÉ MALBY – DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

7. 1. – 8. 3. 2019

VÁCLAV BUCHTELÍK: LEŽ 1986
Vernisáž výstavy se uskuteční 7. ledna 2019 v 18 hodin v Divadle Antonína Dvořáka.

Výstavní projekt je realizován ve spolupráci s kurátorem Mgr. Martinem Mikoláškem za finanční podpory statutárního města Ostrava.

GALERIE SOUČASNÉ MALBY V DIVADLE ANTONÍNA DVOŘÁKA

7. 1. – 8. 3. 2019

v Divadle Antonína Dvořáka
Vernisáž 7. 1. 2019 v 18 hodin
VÁCLAV BUCHTELÍK: LEŽ 1986

V rozhovoru pro internetový magazín Ostravan.cz v závěru roku 2017 se **Václav Buchtelík** (* 1990) kromě jiného zmínil o tom, že z optimistických nálad příliš tvořit nedokáže, že jako zdroj inspirace je pro něj daleko důležitější vnitřní tenze. Výstava jeho obrazů v Galerii současné malby v Divadle Antonína Dvořáka v Ostravě jako by přímo ilustrovala toto autorovo krédo.

Václav Buchtelík před pár lety absolvoval malířský ateliér prof. Daniela Balabána na Fakultě umění Ostravské univerzity (2015). Pro jeho obrazy a objekty byla už tehdy typická jakási neuhlazená syrovost a zdůrazněná těžkomyslnost podaná prostřednictvím robustního, až expresivního malířského rukopisu, stejně těžkého jako

jsou těžké baldachýny a polstrovaná křesla na některých jeho obrazech. V kombinaci se světlou dramaturgií, v níž by leckterý divák mohl odhalovat reminiscence k baroknímu tenebrismu, se tak před námi otevírá malířský svět, v němž není příliš místa pro optimismus.

Pro svůj doposud poslední cyklus obrazů nazvaný *Lež 1986* našel inspiraci ve svaatební fotografii z téhož roku. S vizuálem této podobenky pak dále pracuje – opakuje jeho základní kompoziční rámec proto, aby mohl variovat destruktivní zásahy vůči původnímu zobrazení. Tato gesta připomínají někdy východiska dekoláže, jindy zas postupné abstrahování od jednotlivostí. Autor tím rozrušuje mimetické vazby k zobrazeným skutečnostem a ve spojitosti s volenou barevností pak celek proměňuje v symbolické gesto – výkřik, který graduje v těch obrazech cyklu, v nichž je temnosvitná technika dovedena ad absurdum – nepotkáme tu už světlou dualistickou scénu s prudce nasvíceným ústředním motivem v popředí doplněnou obklopujícími hlubokými stínů. Dominantní jsou naopak samotné temné siluety vsakující se do téměř identického pozadí. Jsme svědky metamorfózy reality od konvenčního zobrazení k zlověstnému vyznění, v němž naděje, stejně jako pravda, vyjasnění a katarze zanikají v temném huku tu nenávratna.

Velké události, významná data, důležitá výročí tu blednou v odlesku osobní či rodinné historie zaplněné traumaty a nevyřčenými či nereflektovanými vinami. Paměť, která ví o traumatech, jež se lety neumenšují, ba spíše naopak. To, čím se tu autor zabývá, je paměť, která si je vědoma toho, že lež nebyla nahrazena pravdou. A ten, kdo tu maluje, je autor, jenž tuší, že umění je jediným nástrojem, který může přispět k tomu, jak se s vlastními determinanty ukrytými ve vzpomínkách (ne)vyrovnat. (mm)

LEŽ 1986, olej na plátně, 220 x 160 cm, 2018

Foto archiv autora

Kavárna, Ateliér i slavnostní sál: Otevřeno!!!

První etapa rekonstrukce Divadla Jiřího Myrona má za sebou další fáze. Vyloupila se většina **nové fasády**, jejíž podoba vrací divadlu zvenčí původní vzhled. Nápis *Národní dům* je zpět na místě, kde býval po roce 1894, kdy byla budova pod tímto názvem otevřena. V 1. patře je zpřístupněn **slavnostní sál pojmenovaný po Edmundu Palkovském**. Na rohu třídy Čs. legií a Milíčovy ulice funguje naplno v nových prostorách Ateliér při NDM. Diváci si už našli cestu i do nového **komorního Divadla „12“** a žije to také v tamním **baru Ve Dvanáctce**. Posedět je nově možné také v **denní kavárně Národní dům**, přístupné už také **pasáží z ulice**. **Ve finále jsou práce na zázemí pro umělce a zaměstnance divadla.**

Třetí adventní neděle byla ve znamení otevření **nové pasáže s prodejem vstupenek a předplatného**, nyní s bezbariérovým obsluhým pultem. Povedla se také stylová rekonstrukce **kavárny v secesním stylu**, kterou jsme pojmenovali **Národní dům** a do které může veřejnost zajít na kávu, zákusek či sklenku vína s přáteli nezávisle na tom, zda se v divadle hraje.

Na začátku roku 2019 by měla být dokončena zbylá část fasády a otevírány by měly být zbylé rekonstruované prostory.

„*Opravený slavnostní sál v 1. patře divadla s výstavou se těší velkému zájmu veřejnosti. Pro tuto sezónu jsme sál pojmenovali po advokátovi Edmundu Palkovském, který se spolu s dalšími zasloužil o to, že byl Národní dům vybudován a že se stal světoznámým a respektovaným stánkem české kultury v Moravské Ostravě.*“

Ředitel NDM Jiří Nekvasil a primátor Tomáš Macura dne 16. prosince 2018 slavnostně otevřeli kavárnu Národní dům. Foto Martin Popelář

V slavnostním sále Edmunda Palkovského si diváci mohou prohlédnout výstavu mapující období české kultury a divadla v Ostravě mezi lety 1894 a 1918. Foto Ondřej Kulpa

V této místnosti se diváci 28. října 1918 uprostřed představení dozvěděli o vyhlášení samostatného československého státu a vyrazili spolu s umělci do ulic slavit. Je tedy logické, že jsme sál veřejnosti otevřeli právě v tento sváteční den,“ připomíná ředitel Národního divadla moravskoslezského Jiří Nekvasil a netají radost nad tím, že si stovky návštěvníků už v tento den přišly prohlédnout sál i výstavu mapující období české kultury a divadla v Ostravě mezi lety 1894 a 1918. „*Výstava i sál jsou stále otevřeny a jsem rád, že je o prohlídky zájem,*“ doplňuje ředitel Nekvasil.

Naplno to žije v nových prostorách Ateliéru při NDM už od okamžiku říjnového otevření. „*Díky novým prostorám můžeme od ledna 2019 rozšířit například tzv. Mamasessions – tvořivé divadelní dílny umožňující rodičům a dětem první kontakt s divadlem. Navazovat na ně bude Klub malého a mladého diváka. Výborně už fungují besedy s umělci a Činoherní studio NDM. Mladí talentovaní divadelníci pracují pod vedením zkušených umělců a už nejsme závislí na volných prostorách nebo časech v divadlech,*“ pochvaluje si vedoucí Ateliéru Vladimíra Dvořáková. (ss)

Naplno to žije v nových prostorách Ateliéru při NDM už od okamžiku říjnového otevření. „*Díky novým prostorám můžeme od ledna 2019 rozšířit například tzv. Mamasessions – tvořivé divadelní dílny umožňující rodičům a dětem první kontakt s divadlem. Navazovat na ně bude Klub malého a mladého diváka. Výborně už fungují besedy s umělci a Činoherní studio NDM. Mladí talentovaní divadelníci pracují pod vedením zkušených umělců a už nejsme závislí na volných prostorách nebo časech v divadlech,*“ pochvaluje si vedoucí Ateliéru Vladimíra Dvořáková. (ss)

Nový kreativní prostor Ateliéru pro děti a mládež při NDM

Foto Martin Kusyn

Ateliér – ohlédnutí...

Máme za sebou první měsíce zabydlování se v novém prostoru, který byl doposud malinko utajen za stavebními zábranami v Divadle Jiřího Myrona. Od října 2018 zde probíhají již pravidelné divadelní dílny pro rodiče a nejmladší děti (2–4 let) nesoucí název *Mamasessions*, které se setkaly s velkým ohlasem. Rozšířili jsme

Leden v Ateliéru

Neděle 6. ledna ve 14.00 a 16.00 hodin v Divadle „12“

O PEJSKOVI A KOČIČCE

Oblíbená hudební inscenace Pavla Helebranda podle předlohy Josefa Čapka v nastudování Operního studia NDM s krátkým interaktivním úvodem Pavla Lišky. Reprízy pro veřejnost 6. 1. (14.00 a 16.00) a pro mateřské školy 7. 1. (9.30) a 29. 1. (9.30) v Divadle „12“

Vstupenky objednávejte na: daniela.klimesova@ndm.cz

Sobota 26. ledna od 10.00 do 12.00 a od 15.00 do 17.00 hodin v Ateliéru
SOBOTNÍ ATELIÉR PRO CELOU RODINU! OLÉ! CIRKUS BUDE!

Zážitková tvořivá dílna pro děti do 6 let a jejich rodiče, tedy pro celou rodinu! Pojďte s dětmi prožít cirkusové dobrodružství a strávit tak společný čas ve světě fantazie, kde je všechno možné. Na pozadí cirkusové manéže se hravou formou seznámíme se základy práce s kostýmem, rekvizitou a naučíme se i jednoduché akrobatické prvky tak, abychom na konci všichni společně mohli být hlavními hvězdami cirkusového představení. Olé!

P. S.: Tatínky rozhodně nenechávejte doma! Vstupné: 200 Kč (rodič a dítě), zvýhodněné rodinné vstupné (3 a více osob): 50 Kč na osobu

Délka: 120 minut

Kapacita míst je omezena, místa si rezervujte předem na e-mailu: atelier@vasedivadlo.cz

OSTRAVA!!!

OSTRAVA!!!
MORAVSKÁ OSTRAVA
A PŘÍVOZ

Moravskoslezský kraj

NADACE ŽIVOT UMĚLCE

ATELIÉR NDM

DIVADELNÍ VZDĚLÁVÁNÍ – KREATIVNÍ SETKÁVÁNÍ

Činoherní studio NDM o další skupinu, jež pod vedením lektorů a herce Víta Rolečka (člena souboru činohry NDM) zdokonaluje své dramatické dovednosti. V prostoru Ateliéru již proběhly první besedy s umělci, představení pro děti, teambuildingové firemní akce, několik divadelních workshopů zaměřených na dramaturgický plán NDM v sezóně 2018/2019, ale i Vánoční dobročinný bazar.

Nový kreativní prostor Ateliéru. Foto Martin Kusyn

Únor v Ateliéru

Sobota 2. 2. od 16. 30 hodin

v Divadle Antonína Dvořáka

NEŽ SE ZVEDNE OPONA...

Neformální setkání s umělci a tvůrci inscenací NDM a nahlédnutí do divadelního zákulisí. V únoru se zaměříme na operu s exkluzivním doprovodným programem a zvýhodněnou vstupenkou!

Bedřich Smetana
TAJEMSTVÍ

16.30 – 17.10 hodin

Dirigentský workshop s Jakubem Kleckerem

17.15 – 17.50 hodin

Zákulisní procházka s dramaturgyní Evou

Mikuláškovou, setkání se sólisty opery

18.00 – 18.15 hodin

Dramaturgický úvod Evy Mikuláškové

18.30 – 21.15 hodin

Představení inscenace opery *Tajemství*

Kapacita míst je omezena, místa si rezervujte předem na e-mailu: atelier@vasedivadlo.cz

Jana Sibera (Blaženka) a Ondřej Koplik (Vít) v inscenaci opery Tajemství (NDM, 2017). Foto Martin Popelář

Středa 6. 2. ve 14.30 hodin v Ateliéru

DRAMATICKÁ PŘÍPRAVKA

Nový projekt pro předškoláky ve věku od 5 do 6 let

Pátek 22. 2. a sobota 23. 2.

v 10.00 hodin v Ateliéru

KLUB MALÉHO DIVÁKA

Pravidelná interaktivní představení pro děti s doprovodnými tvořivými dílnami

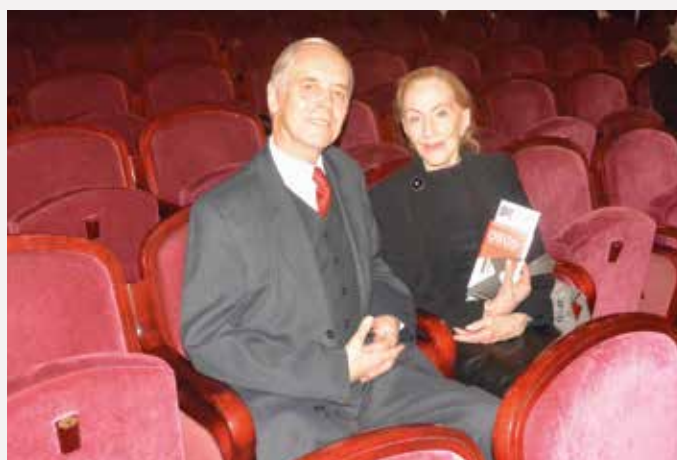
KDYŽ SA TEN VALÁŠEK NARODÍ

Hudebně-loutkové představení nejen o lidových zvycích na Valašsku a hudební dílnička pro nejmenší s Magdalenou Kučerovou, houslistkou a primáškou CM Voděnka

Kapacita míst je omezena, místa si rezervujte předem na telefonu: 733 714 374 nebo na e-mailu: vladimira.dvorakova@ndm.cz (vd)

f Ateliér NDM je na Facebooku: Ateliér pro děti a mládež při NDM

Česká herečka a operní pěvkyně Soňa Červená si nenechala ujít představení inscenace OSUD, kterou NDM úspěšně uvedlo v říjnu roku 2018. Na fotografii v doprovodu RNDr. Jana Králíka.

Foto Lucie Fojtíková

Novou posilou pánské části souboru činohry NDM se v sezóně 2018/2019 stal Petr Panzenberger. Debutoval v roli Řezníka Martina v ROKU NA VSI. Premiéru inscenace oslavil společně se svou partnerkou a herečkou Komorní scény Aréna Kristýnou Krajčíkovou.

Foto Radovan Šťastný

Již devátý ročník divadelního festivalu OSTRAVA V PRAZE byl zahájen v Divadle pod Palmovkou úspěšnou operou LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!! s vtipně přebásněným libretem Jaromíra Nohavici v režii Ondřeje Havelky (na fotografii vlevo).

Foto Jan Čeleda

Pozvání do pořadu OPERNÍ SIRÉNY dramaturgyně Evy Mikuláškové přijali muzikologové Martin Čurda (vlevo) a Viktor Velek, hosté z katedry teorie a dějin umění Fakulty umění Ostravské univerzity.

Foto Martin Kusyn

V rámci NOCI DIVADEL 2018 bylo v Divadle „12“ uvedeno inscenované čtení hry Tomáše Vůjtky ZÁPAS O GENERÁLA. Debatu s autorem vedla v prostorách Ateliéru divadelní lektorka Vladimíra Dvořáková.

Foto Martin Kusyn

Už po dvacáté proběhl na přelomu listopadu a prosince Festival ostravských činoherních divadel OST-RA-VAR. Odbornou veřejnost přivítal a festival zahájil náměstek primátora Zbyněk Pražák.

Foto Radovan Šťastný

Dne 28. října byl za přítomnosti významných hostů otevřen slavnostní sál, v této sezóně pojmenovaný po Edmundu Palkovském. Výstavu mapující období české kultury a divadla v Ostravě mezi lety 1894 a 1918 si prohlédl s chotí primátor města Tomáš Macura (uprostřed).

Foto Ondřej Kulpa

... a na slavnostní otevření zrekonstruovaného sálu zavítal také ředitel Českého rozhlasu Ostrava a Olomouc Josef Podstata (vlevo). Výstavou ho osobně provedl, stejně jako ostatní významné hosty, ředitel NDM Jiří Nekvasil.

Foto Ondřej Kulpa

Druhou činoherní premiérou 100. sezóny NDM bylo drama současného polského autora Tadeusze Stobodzianka NAŠE TŘÍDA. V inscenaci hostují také kolegové z Komorní scény Aréna Marek Císovský (vlevo) a Vladislav Georgiev (vpravo). Na snímku debatují se zastupitelem a hercem Vladimírem Polákem.

Foto Radovan Šťastný

Zbyněk Sedlecký v Ostravě naposledy samostatně vystavoval před 10 lety. Výstava jeho obrazů v Galerii současné malby Divadla Antonína Dvořáka nazvaná PAN PATA A OSTATNÍ PRACUJÍCÍ tak ostravskému publiku znovu připomněla aktuální dílo tohoto ostravského rodáka.

Foto Martin Kusyn

Z VI. Mezinárodní baletní soutěže Plzeň 2018 si Grand Prix přivezla Sawa Shiratsuki (vpravo), druhou cenu v ženské kategorii obdržela Anna-Lena Uth, v mužské kategorii Sergio Méndez Romero (oba uprostřed). Čestné uznání získal Koki Nishioka (vlevo).

Foto Lenka Dřímlová

Dvě desítky dětí z Baletního studia Národního divadla moravskoslezského vystoupily v ostravském Gongu se světovým souborem Royal Moscow Ballet. Dětské role tančilo 18 děvčat a dva chlapci v inscenacích baletů LABUTÍ JEZERO a LOUSKÁČEK.

Foto Petra Kováčová

SKUPINA ČEZ

PARTNER BALETNÍHO PŘEDSTAVENÍ VZLETY A PÁDY

RYCHLÝ INTERNET TAKÉ U VÁS!

10 Mbps
pouze 300 Kč/měsíc*

*cena při úvazku na 24 měsíců
mapu pokrytí naleznete na adrese <http://mapy.ovanet.cz/mapa-site>

VÝHODY SLUŽBY

- bez FUP • instalace od 1 Kč • vysoká rychlost připojení •
- 100% dostupnost a spolehlivost •

V PŘÍPADĚ ZÁJMU VOLEJTE

+420 555 135 155

Ovanet a.s., Hájkova 1100/13, 702 00 Ostrava – Přívoz
+420 555 135 155, <http://www.ovanet.cz>, obchod@ovanet.cz

ova.net

Data | Hlas | Obraz | Internet

výhody a slevy cca 5 až 30 %

10 000 obchodních míst v ČR a SR

největší věrnostní program v ČR a SR

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

Využijte **10% slevu*** na vstupenky do Divadla Jiřího Myrona a Divadla Antonína Dvořáka

*večerní pokladna, předprodej NDM - slevu na prémiová nebo mimořádná představení pouze pro držitele VIP karet do Divadla Jiřího Myrona a Divadla Antonína Dvořáka

Pár tipů na výhodné nákupy

Dalších 10 000 obchodních míst najdete na www.sphere.cz nebo v aplikaci Sphere.

www.sphere.cz

INFORMUJEME VÁS

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ příspěvková organizace statutárního města Ostrava

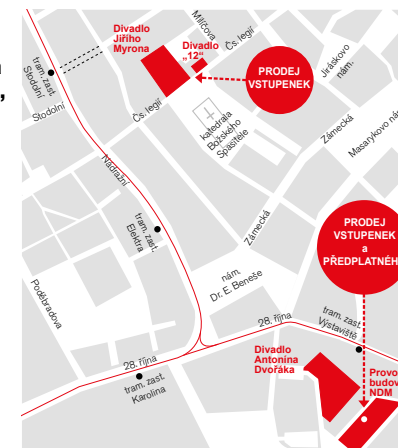
Čs. legií 148/14, 701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava,
telefon: 596 276 111, e-mail: předprodej@ndm.cz

KDE SI MŮŽETE ZAJISTIT VSTUPENKY
ČI DÁRKOVÉ VOUCHERY?

- **e-VSTUPENKA a DÁRKOVÝ VOUCHER** – nakupujte, platte a tiskněte v pohodlí domova na www.ndm.cz (lze při ní uplatnit pouze slevu studenta – držitele ISIC karty)
- v prodejních sítích **Colosseum Ticket** a **Ticketportal**
- **PRODEJ VSTUPENEK v nové pasáži Divadla Jiřího Myrona na ul. Čs. legií 148/14, Ostrava**
- **PRODEJ VSTUPENEK A PŘEDPLATNÉHO v Provozní budově NDM na Smetanově náměstí 8B, Ostrava**

Prodejní doba na www.ndm.cz

Telefon: **596 272 242**
596 276 202
596 276 203

- **hodinu před začátkem představení u pokladny** v Divadle Antonína Dvořáka – telefon: **596 276 420** v pasáži Divadla Jiřího Myrona
- na dalších prodejních místech NDM – jejich seznam najdete na www.ndm.cz

VEŘEJNÉ GENERÁLKY

Část prodeje veřejných generálek je spuštěna on-line – větší část vstupenek bude možné zakoupit v předprodeji. Na veřejné generálky je jednotné vstupné. Konání veřejné generálky určuje inscenační tým.

NOVĚ Přijďte si koupit vstupenku na veřejnou generálku a potkejte se s umělci NDM! Moderované besedy k vybraným premiérám budou probíhat vždy v den zahájení prodeje vstupenek na veřejnou generální zkoušku ve 13.00 hodin v Ateliéru na ulici Čs. legií 12. Kontaktní e-mail: atelier@vasedivadlo.cz

CENÍK VSTUPENEK

Ceník vstupenek na jednotlivá představení a přehled poskytovaných slev naleznete v pokladně NDM.

Zbýlé vstupenky na představení jsou v prodeji hodinu před začátkem představení přímo ve večerních pokladnách v Divadle Antonína Dvořáka a v divadelní pasáži v Divadle Jiřího Myrona.

VSTUPENKY PRODÁVÁME NA 5 MĚSÍCŮ DOPŘEDU!

ZÁKLADNÍ OBCHODNÍ INFORMACE PLATNÉ PRO 100. SEZÓNU

Ceny a slevy jsou poskytovány dle aktuálního ceníku NDM

- prodej vstupenek na 5 měsíců dopředu
- sleva 40 % pro seniory nad 65 let a sleva 50 % pro ZTP, ZTP/P (neplatí pro gala, premiéry, hostující soubory, silvestrovská a mimořádná představení)
- sleva 50 % pro studenty; lze uplatnit také na e-vstupenku (neplatí pro gala, premiéry, hostující soubory, silvestrovská a mimořádná představení)
- sleva 50 % pro pedagogy – držitele průkazu ITIC (neplatí pro gala, premiéry, hostující soubory, silvestrovská a mimořádná představení)
- sleva 50 % na rodinné vstupné (pouze u takto označených představení)
- slevy se nesčítají
- NDM je oprávněno poskytovat výše uvedené slevy pouze na vybraná představení

PODPORUJÍ NÁS

Činnost Národního divadla moravskoslezského, příspěvkové organizace, je financována z rozpočtu statutárního města Ostrava.

Aktivity Národního divadla moravskoslezského jsou také finančně podporovány Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

Auto Heller

SKUPINA ČEZ

Ostrava Dům knihy

prodej – předprodej vstupenek

Děkujeme za finanční dar, který NDM laskavě poskytli pan Michael Trask.

www.ndm.cz

OSTRAVA!!!

PROGRAM DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA

LEDEN 2019

4.	MAŠKARÁDA čili Fantom Opery	D	18.30	Č
5.	LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!	PS2	18.30	O
6.	POPELKA – naposledy v sezóně		16.00	B
8.	TRIPTYCH	V.	18.00	O
10.	MAŠKARÁDA čili Fantom Opery	VII.	18.30	Č
11.	OTELLO		18.30	O
12.	TRIPTYCH	X.	18.00	O
14.	NAŠE TŘÍDA	ČP	18.30	Č
15.	JE ÚCHVATNÁ!		18.30	Č
16.	LA TRAVIATA	F	18.30	O
17.	JE ÚCHVATNÁ!		18.30	Č
18.	OSUD	D	18.30	O
19.	ŠŤASTNI VE TŘECH		18.30	Č
20.	LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!		16.00	O
22.	LA TRAVIATA		18.30	O
23.	OTELLO		18.30	O
24.	TRIPTYCH	VII.	18.00	O
25.	NAŠE TŘÍDA	IV.	18.30	Č
26.	ŠŤASTNI VE TŘECH		18.30	Č
29.	OSUD	E	18.30	O
30.	TŘI MUŠKETÝŘI	F	18.30	B
31.	TŘI MUŠKETÝŘI		18.30	B

ÚNOR 2019

2.	TAJEMSTVÍ	PS	18.30	O
3.	TŘI MUŠKETÝŘI		16.00	B
5.	TŘI MUŠKETÝŘI		18.30	B
6.	TŘI MUŠKETÝŘI – naposledy v sezóně		18.30	B
8.	OSUD	IV.	18.30	O
9.	LA TRAVIATA	X.	18.30	O
10.	OTELLO	N	15.00	O
13.	TRIPTYCH	F	18.00	O
14.	JE ÚCHVATNÁ!		18.30	Č
15.	TAJEMSTVÍ		18.30	O
16.	ŠŤASTNI VE TŘECH		18.30	Č
20.	NAŠE TŘÍDA	II.	18.30	Č
21.	PRODANÁ NEVĚSTA – naposledy v sezóně		18.30	O
22.	OTELLO – naposledy v sezóně		18.30	O
23.	MAŠKARÁDA čili Fantom Opery	X.	18.30	Č
24.	TAJEMSTVÍ – naposledy v sezóně		16.00	O
26.	TRIPTYCH	E	18.00	O
27.	LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!		18.30	O

Změna programu vyhrazena!

VYUŽIJTE SVÉ ZAMĚSTNANECKÉ BENEFITY

Kde? U nás, v Národním divadle moravskoslezském! Zpříjemněte si večery divadelními zážitky.

K nákupu vstupenek můžete využít poukázky Sodexo – Flexi Pass, Dárkový Pass, Relax Pass a Fokus Pass.

Poukázky mohou být použity pro nákup vstupenek na všechna představení NDM.

Jak na to? Vyberte si libovolné představení, zaplaťte v pokladně poukázkami a užijte si krásný večer!

NOVINKY ZE SVĚTA DIVADLA!

Zajímá Vás, co se děje u nás v divadle? Chcete být informováni, dostávat měsíční programy, aktuality nebo třeba PDF verzi tohoto časopisu a zpravodaje?

JE TO JEDNODUCHÉ!

Stačí vyplnit krátký formulář na webových stránkách divadla www.ndm.cz/cz/newsletter a budeme Vám pravidelně zasílat všechny naše novinky!

PROGRAM DIVADLA JIŘÍHO MYRONA

LEDEN 2019

5.	KISS ME, KATE (Kačenko, pusul)		18.30	OPTA/M
6.	ROK NA VSI	N	15.00	Č
8.	KISS ME, KATE (Kačenko, pusul)		18.30	OPTA/M
9.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
10.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
11.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
12.	SISSI (Útěky Alžběty Rakouské) – DERNIÉRA	PS	18.30	Č
15.	ALL THAT JAZZ, ROCK, BLUES	školy	10.30	B
15.	ALL THAT JAZZ, ROCK, BLUES	E	18.30	B
16.	HABAĐÚRA		18.30	Č
17.	ALL THAT JAZZ, ROCK, BLUES	školy	10.30	B
17.	ALL THAT JAZZ, ROCK, BLUES	C	18.30	B
18.	ALL THAT JAZZ, ROCK, BLUES	P	18.30	B
19.	ROMEO A JULIE, poselství lásky		18.30	OPTA/M
20.	ROMEO A JULIE, poselství lásky		16.00	OPTA/M
22.	KOČKY		18.30	OPTA/M
23.	KOČKY	II.	18.30	OPTA/M
24.	KOČKY		18.30	OPTA/M
25.	REBECCA		18.30	OPTA/M
26.	JESUS CHRIST SUPERSTAR – 60. představení		18.30	OPTA/M
30.	KISS ME, KATE (Kačenko, pusul)		18.30	OPTA/M
31.	ROK NA VSI	C	18.30	Č

DIVADELNÍ KLUB

8.	MOSKVA → PETUŠKY – DERNIÉRA – 80. představení		19.00	Č
----	---	--	-------	---

Nákup a rezervace vstupenek on-line na www.ndm.cz

Přímo z domova si můžete nejen vybrat titul a termín návštěvy divadla, ale i provést rezervaci či zakoupit vstupenky.

Nově lze přes on-line nákup využít i studentskou slevu 50 %.

ÚNOR 2019

1.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
2.	JESUS CHRIST SUPERSTAR		18.30	OPTA/M
3.	DOKONALÁ SVATBA – PRVNÍ UVEDENÍ		15.00	Č
5.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
7.	DOKONALÁ SVATBA – PREMIÉRA	PP	18.30	Č
8.	ROMEO A JULIE, poselství lásky		18.30	OPTA/M
9.	DOKONALÁ SVATBA – PRVNÍ REPRÍZA	MP	18.30	Č
10.	KISS ME, KATE (Kačenko, pusul)		16.00	OPTA/M
12.	DOKONALÁ SVATBA	E	18.30	Č
13.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
14.	REBECCA		18.30	OPTA/M
15.	ROK NA VSI	D	18.30	Č
16.	KOČKY	PS2	18.30	OPTA/M
17.	KOČKY		16.00	OPTA/M
19.	ROK NA VSI	V.	18.30	Č
20.	KISS ME, KATE (Kačenko, pusul) – 30. představení		18.30	OPTA/M
21.	KOČKY	VII.	18.30	OPTA/M
22.	ROMEO A JULIE, poselství lásky	P	18.30	OPTA/M
23.	REBECCA		18.30	OPTA/M
25.	ROK NA VSI	ČP	18.30	Č
26.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
27.	HABAĐÚRA		18.30	Č
28.	DOKONALÁ SVATBA	C	18.30	Č

Červeně označené dny – so, ne, svátky

O – opera, Č – činohra, B – balet, OPTA/M – opereta/muzikál

Předplatitelské skupiny:

E, F, C, D, N, V., II., VII., IV., X., PP, MP, PS, PS2, P

Změna programu vyhrazena!

LEDEN 2019

4.	SEX, DROGY A HAFO PRACHŮ	19.00	Č
5.	TEĎ MĚ ZABIJ	19.00	Č
6.	O PEJSKOVI A KOČIČCE	14.00	O
6.	O PEJSKOVI A KOČIČCE	16.00	O
7.	O PEJSKOVI A KOČIČCE	školy 9.30	O
10.	SEX, DROGY A HAFO PRACHŮ	19.00	Č
11.	TEROR – naposledy v sezóně	19.00	Č
24.	KRÁL UMÍRÁ – PREMIÉRA	19.00	Č
28.	KRÁL UMÍRÁ – PRVNÍ REPRÍZA	19.00	Č
29.	O PEJSKOVI A KOČIČCE	školy 9.30	O
30.	KRÁL UMÍRÁ	19.00	Č

ÚNOR 2019

6.	KRÁL UMÍRÁ	19.00	Č
9.	KRÁL UMÍRÁ	19.00	Č
14.	ČTYŘNOTOVÁ OPERA – PREMIÉRA	19.00	O
16.	ČTYŘNOTOVÁ OPERA – PRVNÍ REPRÍZA	19.00	O
21.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM	19.00	Č
22.	TEĎ MĚ ZABIJ	19.00	Č
23.	SEX, DROGY A HAFO PRACHŮ	19.00	Č
25.	ČTYŘNOTOVÁ OPERA	19.00	O
28.	KRÁL UMÍRÁ	19.00	Č

Změna programu vyhrazena!

Červeně označené dny – so, ne, svátky
O – opera, Č – činohra

Bar v Divadle „12“

Foto Roman Mrázek

INZERCE

THE MEDIA

DIGITAL SIGNAGE SOLUTION

KAŽDÝ DEN PRACUJEME NA TOM,
ABYSTE BYLI VIDĚT.

VELKOPLOŠNÉ OBRAZOVKY VE FAKULTNÍ NEMOCNICI OSTRAVA.

VAŠE REKLAMNÍ A MEDIÁLNÍ AGENTURA

www.budetevidet.cz

Konec nudy v čelárnách...

DIVADLO

OPERA • ČINOHRA • BALET • OPERETA/MUZIKÁL

16. 9. 2018 – OTEVŘENO NOVÉ DIVADLO „12“ (Čs. legii 12, Ostrava)

NÁRODNÍ DIVADLO
MORAVSKOSLEZSKÉ

PF 2019

**NOVÝ PROSTOR
NOVÉ VÝZVY
NOVÉ MOŽNOSTI
NOVÝ ROK 2019**

Nápis NÁRODNÍ DŮM je zpět na místě, kde býval po roce 1894, kdy byla budova pod tímto názvem otevřena.
V 1. patře je zpřístupněn slavnostní sál pojmenovaný po Edmundu Palkovském.